

Sai-Tone

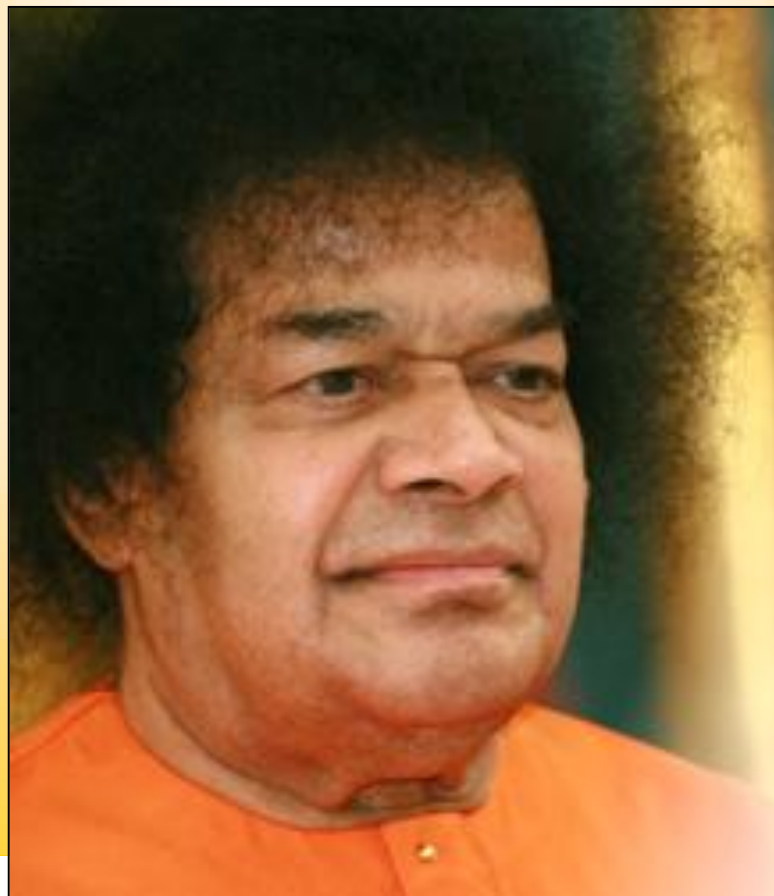

סאיתון

עלון ארגון סאתיה סאי באבא בישראל

Newsletter of the Sathya Sai Organization in Israel

ברכות לבביות לסאתיה סאי באבא ליום הולדתו ה-82

"אל תתנו פתח לשוני הנובע משפה, דת, גזע ולאום. הרגישו שכולם הם ילדיו של אלוהים. אתם יכולים לעבוד את אלוהים בכל צורה שנראית לכם, אך תמיד האמינו שאלוהים הוא אחד. אהבו את כל הברואים וקדמו אחדות והרמוניה."
באבא

קוראים יקרים

גליון זה נולד לכבוד יום הולדתו ה-82 של סאתיה סאי באבא יקירינו. אנו מברכים אותו – אותנו ואת כל הברואים בברכה העתיקה: "יהיו כל הברואים מאושרים".

בגליון הבאנו, בין השאר, שני נאומים של סאי באבא בכנסים הבינלאומיים שיועדו לצעירים: הראשון משנת 1997 והשני מיולי 2007.

סאי באבא פונה לצעירי העולם וקורא להם לגלות ולטפח את התכונות הנעלות של אופים. התכונות של טוב, אהבה, יושר, נחישות, מצוינות וכו'. התכונות שמצויות בכולנו, מולדות בנו ושואפות לבוא לידי ביטוי. הוא קורא לצעירים, מנהיגי העתיד של העולם, לקחת חלק בשינוי ועיצוב פני העולם לאור הערכים הגבוהים ביותר.

בארגוני השירות של סאי באבא ברחבי העולם, ישנן זרועות שונות שאחת מהן היא זרוע המיועדת לצעירים בני 15 – 35. הם פועלים למען התפתחותם הרוחנית ולוקחים על עצמם משימות שירות לרווחת הכלל והנוקדים בפרט. בישראל עדיין אין זרוע כזאת. האם נרים את הכפפה? נגלה את מטמוני הערכים הנאצלים בתוכנו, נלמד לפעול מתוכם ולתרום לחברה?

אנחנו פונים אליכם הקוראים הצעירים שמעוניינים לקחת על עצמם פעילות זו, צרו קשר עם ארגון סאי באבא בישראל.

עוד בגליון:

- נאום נוסף של באבא משנת 1960 על הגורו הראשון והגורו הפנימי הנמצא בתוכנו.
- ראיון עם אייזיק טיגריט, שמכר את רשת "הארד רוק קפה" שהקים ואת הכסף תרם לבנייתו של בית החולים של סאי באבא בפוטאפרטי.
- מאמר של חגית בנושא השירה הרוחנית.
- פרק מספרה של ג'וי טומס "העולם הוא החלום ממש אותו".

ועוד

קריאה מהנה

ורח רוח

ליצירת קשר, לתגובות ולשליחת מאמרים לסאתיון
שי- שמואל: 052-6605543 shay01@013.net

הפעילות בחודשים הקרובים

כפר יונה: שירה רוחנית, מדיטציה וקבוצת לימוד בשפה הרוסית אצל קירה. פעם בחודש בשבת האחרונה. (בתאום מראש)
טל: 052-6011357, 077-4246045

טל שחר: שירה רוחנית ומדיטציה אצל חגית ודובי אחת לחודש, ביום שישי הראשון בכל תחילת חודש בשעה 17:00. טל: 08-9348662

ראשל"צ: שירה רוחנית ומדיטציה ביום שישי השלישי בכל חודש אצל רבקה רשף. (בתאום מראש)
טל: 03-9466446, 050-696002

עין הוד: שירה רוחנית, מדיטציה וקבוצת לימוד אצל יופי. מתקיים ביום רביעי, הראשון בכל תחילת חודש, בשעה 20:00. טל: 04-9841557

ת"א: בהאג'נס (שירה רוחנית) בסנסקריט ונפאלית כל יום שבת בשעה 9:45 בבוקר ברח' הגר"א 35 (התחנה המרכזית הישנה). איש קשר (באנגלית) – פראקש.
טל: 054-7249111

בקבוץ געש: אצל חני. טל: 09-9521286

שירות ללא אנוכיות ותרגולים רוחניים אחרים

פרק מתוך הספר: יוגה מתוך פעולה

אדם ניתן לתיאור כאשכול של מחשבות ורעיונות. כל מחשבה קטנה נהיית חלק בלתי נפרד מחייו. איכות הרגשות שיש לאדם קובעת את עתידו. לפיכך, עליו לקבוע רעיונות קדושים בליבו. הנחלת מחשבות טהורות תקדם את רוח השירות ללא אנוכיות בליבנו. שירות ללא אנוכיות עוקר מהשורש את החייתיות שבאדם ומעניק לו אלוהות. שירות ללא אנוכיות היא דרך נעלה יותר להתקדמות רוחנית מדרכים אחרות כמדיטציה, מזמורים לאל ויוגה. הסיבה לכך היא שכשאנו עושים מדיטציה, ג'אפה (חזרה על שמות האל), או יוגה, אנו עושים זאת לטובתנו אנו ולא לטובת אחרים. אלו מופנים לקידום רצונותיו האישיים של הפרט והשגת אושר אישי. אנו צריכים לשאוף להשגת טובת האחרים ללא שום רצון לרווח אישי. שירות ללא

אנוכיות הוא הניחוח שבפרח, האהבה ללא תנאי ללא רצון לקבל חזרה. אין לבצעו כדי לספק את נותן השירות או את מקבל השירות. על האדם להתייחס לשירות ללא אנוכיות כאל המטרה שבגללה ניתנו לו חייו. הרגשה זו חייבת לזרום דרך עצביו ומערכת הדם שלו ולחדור לכל תא בגופו. כל עבודה שנבצע חייבת להיות מוקדשת לאל ולהנאתו. אנו צריכים לבצע פעילויות שירות על מנת לטהר את לבנו.

שונאים את אלוהים אתם שונאים את עצמכם. כאשר אתם מכאיבים לאחר זכרו שהשני הוא אתם בצורה אחרת ובשם אחר. קנאה גורמת לכאב לאלו שמקנאים בהם. כשמזלו של האחר מוצלח מדוע עינכם מאדימות? למה להשתולל מכעס כשהאחרים שובעים? ותררו על המידה הרעה של קנאה; היו שמחים בשמחתם של אחרים. זה נעים יותר לאלוהים יותר מכל המנטרות שתדקלמו או מכל הפרחים שתניחו מסביב לצלמו, או אפילו מכל השעות שתבלו בחזרה על שם האל או במדיטציה.

אהבה היא הדרך היחידה כדי לרכוש את המודעות לעקרונות האחדות. אהבה פרושה שירות, שפירושו עבודה רוחנית, שפירושה התרחבות, צמיחה אישית, שאיפה לכיוון האופק של להיות ולהתהוות – עד שהכל הוא אני. אהבה חייבת לצמוח בכל שנייה של העבודה הרוחנית. חייבת להמתיק כל מילה, מעשה ומחשבה שלכם. צאו מהמדיטציה כאנשים הטעונים ביותר באהבה. צאו מהבאג'נס עם מידה גדולה יותר של אהבה! חיזרו מתפילות הבוקר עם הכרה איתנה יותר שהכל טעון באותה הקדושה שמאחורי כל פעולותיכם.

תרגילים רוחניים כגון חזרה על שם האלוהים, מדיטציה, טכסים דתיים, קריאה בכתובים, עליות לרגל, כל אלו אינם משתווים לביצוע של שירות בלתי אנוכי. זה לא צודק לשאוף לשחרורכם בלבד. עליכם להתאמץ גם לשחרר אחרים. זהו שירות אמיתי; אבל עדיין לא הצלחנו להשיג את המצב הנעלה הזה. אם נמשיך לחיות בצורה כזאת לאורך זמן, האם נוכל לזכות בחסדו של האל? בתחילה, אנו חייבים להכיר בקדושה שנמצאת בכל אדם. אנו חייבים להכיר בכך שכל היקום הוא רק השתקפות של האל. אנו חייבים להבין את האחדות שבשוני, רק אז נבין מידה קטנה של קדושה.

כל עוד איננו מבינים שקדושה קיימת בכל, איך נוכל להיות אנושיים? איך נוכל להיות קדושים? לא תמצאו דרך יותר מקודשת משירות. אל תחמיצו הזדמנות פז זו. אתם חייבים להבין שזו הדרך היחידה לקדש את חייכם והדרך היחידה להשיג את מטרתכם בחיים. אין טעם בחסימת אפכם (בתרגילי נשימה) וחזרה אינסופית על שם האל. אין טעם בעלייה לרגל במקומות קדושים. אתם חייבים להתנסות בקדושת השירות. זהו החזון האוניברסאלי.

הדרך היעילה והמהירה ביותר להכיר בחוסר ההיגיון שבהתקשרות (Attachment) היא דרך השירות. הזרמו אהבה, בין אם היא מוחזרת אליכם או לא, בין אם יש תוצאות והצלחה או לא. תרגמו את האהבה לשירות, למעשים מועילים, למילים מתוקות של עידוד, לנחמה, לאומץ לב ולמחשבות של חיבה וחמלה. איני מכריז שדרכים אחרות כחסידות וחוכמה אין בהם תועלת. התפילה לאלוהים במקדשים ובמקומות אחרים, יש לה מקום כדי לקדש את הזמן ולטהר את האינסטינקטים והדחפים. חקירת המציאות היא שימושית על מנת להסיר את ערפל הספקות. אך פעולה בצורת שירות הטעונה באהבה ממלאת את המטרות של כל הדרכים האחרות המובילות לאלוהים. כל הידיים הן שלו, רגליים, עיניים, הפנים, הפיות כולם – שלו; הוא עובד באמצעות כל הידיים, הולך באמצעות כל הרגליים ורואה באמצעות כל העיניים. הוא אוכל ומדבר באמצעות כל פה. הוא הכל. כל צעד הוא שלו, כל מבט, כל דיבור וכל פעולה היא שלו. זהו השיעור שהשיעור מלמד. מעל לכל, הכירו באמת זו: אלוהים נמצא בכל. כאשר אתם שונאים את האחר, אתם שונאים את אלוהים; כאשר אתם

התגלמויות האהבה !

אף אחד, אינו אוהב את האדם הגאוותן אפילו לא אשתו או ילדו, האגו שלו מרחיק אותו מאהבתם. כדי לחוות אושר אמיתי, יש למגר תחילה את הכעס, התשוקה והתאוה. כל העולם וכל הדברים הקיימים בו, נמצאים ביחסי גומלין, כך גם חיי האדם. אין להם כל משמעות במצב של בידוד. זוהי האהבה שמדביקה יחדיו את כל המין האנושי. אלוהים הוא האהבה והוא שוכן בכל אדם ואדם. אין לעולם קיום ללא אהבה. לכן אנחנו מתפללים למען טובתם ורווחתם של כל בני האדם.

בזמנים קדומים, החכמים הקדושים, הקריבו קורבנות רבים למען קידום העולם. הם הקריבו הכל למען שלום העולם. בצדק הם זכו לכבוד ולתהילה.

אפשר לתאר את חיי האדם כמסע בשדה העשייה. במהלך מסע של עלייה לרגל, האדם מוציא סכום מסוים של כסף, אבל משתדל גם לשמור כסף בשביל אנשים אחרים שהוא אוהב. אך כיום, בעולמנו, האדם שואף לשפע רק בשביל עצמו. רגשות עכורים מסוימים וכוונות עוינות

נדבקים לשאיפה שלו. השאיפה של הצעירים לתענוגות גורמת למחלות. מבטן אמו, נושא עימו האדם את אוצר האהבה. זה לא דבר שמופיע פתאום במהלך חייו. אולם בעבודה היומיומית בעולם המעשה, קשה לו לשמר ולבטא את אהבתו. בכל מקרה, אם הוא נאחז בחזקה באלוהים כבידידו האמיתי, הוא יהיה מוגן ובטוח בשמירתו על אוצר

אהבתו. ליבו של האדם צריך לשמש לו כמורה. מורה נוסף הוא הזמן – והעולם – הוא חומר הקריאה והלימוד הראשוני שלו.

אלוהים הוא חברו הטוב ביותר של האדם. מתוך אמונה שלמה בכל ההתגלויות האלוהיות, האדם יכול לחיות חיי אושר ושמחה. האהבה היא איכות הטבועה בו מלידה. זהו עץ החיים שמניב פירות של אהבה. אך כדי ליהנות מהפרי הזה, עליו לקלף את הקליפה החיצונית ולהוציא את החרצנים שלו. הקליפה של הפרי היא האגו. החרצנים של הפרי הם התפיסה המוטעית של 'אני' וישלי'. ברגע שמכשולים אלה מוסרים, הוא יכול ליהנות מפרי האהבה. אלוהים הוא ההתגלמות של תמצית האהבה הזאת. אם האדם מבסס את הקשר עם פרי האהבה הגדול הזה, דרך אהבתו שלו, אז שמחתו והנאתו מושלמים. הוא משיג את הדרגה של חוסר שניות (non-dualism). כך נתיב האהבה מנחה אותו ליהנות מרוח האחדות והאיחוד.

חיי האדם הם מסע מנקודת האני לזו של האנחנו מ'האני' (swam) ל'אני הוא זה' (soham). המסע יושלם בקלות על ידי הגשת כל המעשים כמנחה לאלוהים. אך כיום האדם אינו יוצא למסע ברוח הנכונה. הוא מתחיל ב'אני ומסיים ב'אני'. זוהי האנוכיות שגורמת לו להרגיש חלש, חסר נינוחות וביטחון. אם רק ישנה את הגישה שלו וינע מה'אני' ל'אנחנו', הוא יזכה ליהנות מחסד האהבה. ישנם שלושה סוגים של אהבה. האחד הוא אהבה אנוכית, השני הוא אהבה על תנאי והשלישי זו אהבה רוחנית. האדם השואף להיות מאושר, אינו יודע מהו אושר אמיתי. הוא שואף שיהיו לו תמיד תוצאות חיוביות.

לא מעניין אותו מה שקורה לאחרים. הוא משתוקק לחיות בנוחות ובשקט. זהו טבעה של האהבה האנוכית. לא רק הוא עצמו אלא גם קרוביו צריכים להיות מאושרים. אך אהבה רוחנית איננה אף אחת משני הסוגים האלה. על כולם להיות מאושרים. בואו נבין זאת

בדוגמא הבאה :
אהבה אנוכית זו נורה המאירה את החדר. האור מוגבל לחדר מסוים זה בלבד. זה מוגבל רק לאדם מסוים ולכן הוא לבדו חווה אהבה. אינכם יכולים לקרוא לזה אהבה.

האהבה השנייה – על תנאי, היא כמו אור הירח. היא מאירה, אין ספק בכך, לכל הכוונים, אך לא בבהירות רבה. היא מכילה גם ספקות. באור

הירח הזה האדם טועה כשהוא מביט בחבל וחושב שהוא נחש, או מקל העץ הגבוה נראה לו כאדם. סוג זה של אהבה הינו מלא באשליה. טוב נראה כרע וקדוש לטמא. דברים אלה קורים לאור הירח. ישנו אור אך הוא אינו מלא.

אהבה רוחנית היא כמו אור השמש. היא מאירה בכל מקום, היא מאפשרת ראייה מאד בהירה. לכן על האדם להתקדם אל מעבר לאהבה אנוכית ואהבה על תנאי ולחוות אהבה רוחנית. אהבה רוחנית היא תופעה בלתי רגילה ומורכבת. ללא ספק זה סם החיים. אך היא מופיעה כגשם או לעיתים גם כסופת ברד. האהבה האלוהית מכאיבה לכם לעתים כסופת ברד, אך היא גם המים של האהבה. לכן כל אחד חייב לדעת את טבע האלוהות ואת אהבתו של אלוהים באופן מושלם. **אלוהים הוא אהבה, אהבה היא אלוהים. חינו באהבה** אדם חייב לעשות כל מאמץ כדי לחיות באהבה. כאדם רגיל יש לו הנטייה להגדיל את הטעויות של האחרים ולהקטין את שלו. התהליך צריך להיות הפוך.

Ma Nava, לא חדש. הוא עתיק יומין ונצחי. רק הגוף משתנה, לא הנשמה השוכנת בו.

אנשים צעירים!

המחשבות והרגשות נובעות מהרגלים. אנחנו לא צריכים להתייחס לכל מחשבה. עלינו להבחין בין טוב לרע, נכון ומוטעה. האדם ניחן בחמישה סוגים של חכמה: ידע הנרכש מספרים, ידע שטחי, ידע הנובע מיכולת ההבחנה, ידע כללי וידע המיושם הלכה למעשה. בהזניחנו את יישום הידע, אנחנו מבזבזים את חיינו על ידע שטחי וידע הנקנה מספרים. לכן, אין תיאום בין מה שאנחנו לומדים לבין ההתנהגות שלנו. נושא הלמידה המתאים לאנושות הוא האדם. צריכה להיות הרמוניה מושלמת של מחשבה, מילה ומעשה. רק אז יהפכו חיי האדם למקודשים.

עלינו לפתח אמונה באלוהים, ללא מתן מקום לספק מכל סוג שהוא. הספקות נובעים מהדמיון שלכם. זה פסיכולוגי. המחשבות שלנו הן רק השתקפות והדהוד של ההכרה שלנו. האלוהות היא מעבר לזה. יש לה צליל אחד בלבד. זהו הצליל של האמת. **דברו אמת, נהלו את חייכם על דרך הצדק. אלוהים הוא אמת ואינו משתנה.** עלינו להיות בעלי אמונה שלמה באלוהים, שהוא האמת. האדם המודרני נהייה עבד לכסף. הוא מוכן אפילו לשכוח את אלוהים. כסף יכול לספק נוחות לחיים הזמניים האלה.

אתה מתקין מאוורר תיקרה ומזגן בחדר השינה שלך. יש לך מיטה רחבה וכרית נוחה. ובכל זאת אינך מסוגל לישון. מהי התועלת שבכל הנוחות הזאת? כל אדם חייב להכיר בזה. כאשר הוא מפתח אהבה טהורה ובלתי אנוכית, הוא יזכה בשלום. זהו ההבדל בין אהבה ארצית לאהבה רוחנית. **אהבה ארצית רק מקבלת, לעולם אינה נותנת. אלוהים נותן, לעולם אינו מקבל.** אלוהים נותן ונותן ונותן. זו האיכות העיקרית של אהבה אלוהית.

לאהבה אלוהית אין פחד, מכיוון שאין בה אנוכיות. מטרת האהבה היא האהבה. האהבה שווה לאהבה, ולכן אהבה יחד עם נתינה והעדר פחד יוצרת משולש העומד בפני עצמו ולמען עצמו עם שלושת צלעותיו. האדם בימינו מתפלל לאלוהים בדרכים שונות. מהי התפילה שלו? הוא מתפלל לכסף, נישואין, ילדים, לבית שיהיה ברשותו. הוא מתפלל לאלוהים עבור מאויים ארציים. הוא אינו צריך להתפלל לאלוהים עבור דברים אלו. עליו להתפלל לאלוהים עבור דברים שאין לו. אין לו אהבה. לאלוהים יש שפע של אהבה. לכן עליו להתפלל בשביל האהבה. אין לו שלום, אם כך עליו להתפלל לשלום. אין לו אושר אך אלוהים הוא מאושר תמיד. אלוהים הוא האושר העליון, השמחה העליונה והחכמה המושלמת, ללא שניות, אחדות נצחית, אחד, אמת, טהרה, יציבות, העד הנצחי, מעבר לכל הרגשות והתכונות. תוך מאמץ קטן אתם יכולים להשיג אוכל, נוחות וכסף. לכן אל תתפללו לדברים האלה.

עליו לראות את שגיאותיו שלו כגדולות ואת של האחרים כקטנות. אזי הוא יוכל לתקן את שגיאותיו ולהתייחס לאנשים אחרים בסימפטיה ובאהבה. אהבת אלוהים היא בלתי-אנוכית וטהורה. בהתבסס על זה, החכמים הקדומים תארו את האלוהות כנצחית, אינסופית, טהורה ואיתנה. כדי לחוות אהבה חובקת כל שכזאת, על האדם לוותר על צרות האופקים שלו. הוא רגיל לאהבה אנוכית בלבד. הוא לא יכול להבין את אהבת אלוהים. בעולם זה, אדם צעיר מתחתן אחרי שסיים את לימודיו והתחיל לעבוד. בתחילה, זה נראה שהוא מוצף באהבתו לאשתו. אם הוא פוגש בקוץ בדרכו, הוא ממחר להגן על אשתו מלהתקרב אליו. כשחולפים ימים וחודשים הוא במהרה חדל מלהזיז אותה. ישנה הצטננות הדרגתית של האהבה, מאחר והיא רק משקפת את מידת ההצמדות (Attachment).

אך אהבת אלוהים איננה כזאת. היא מתמדת, קדושה, בלתי אנוכית. לא כולם יכולים להבין את קדושתה. לא רק טועים בהבנתה לפעמים אף מעוותים אותה. זוהי הסיבה שבגללה חיי האדם נתונים לסבל ולדאגות רבים. יש המתפללים לאלוהים שימלא את תשוקותיהם האנוכיות וכאשר אין הן מתמלאות, הם מוותרים על אלוהים כתוצאה מאכזבתם. אלוהים בלבבכם. ללא אמונה זו בלבבכם, כיצד אתם מצפים לראות את אלוהים? אתם הנכם אלוהים. אתם שכחתם את העצמי האמיתי שלכם.

צפרדע חיה על פרח הלוטוס אך איננה טועמת מהצוף שבתוכו כי אין לה אמון בפרח הלוטוס. אך דבורת הדבש באה ממקומות רחוקים מאד ונמשכת על ידי הצוף. למרות שרבים נמצאים כה קרוב, הם רחוקים מאד. אחדים רחוקים מאד אך בכל זאת הם קרובים. טיבעה של אהבת אלוהים הוא שעושה את האדם הנמצא במרחקים לקרוב כל כך. אפילו הפירוד רק מעצים את האחדות. האדם האנושי מותמר לאלוהי, באמצעות אהבה כזאת.

התגלמות האהבה!

האהבה נוכחת בכל אדם. בגלל אנוכיות, האהבה מובילה להתקשרות. **כל זמן שישנה היצמדות אינכם יכולים לחיות באהבה.** בתקופה המודרנית יש התרועעות חופשית בין גברים ונשים. אנשים צעירים מדברים על חברים וחברות. חברות שכזאת היא מסוכנת. יש לכם חבר אחד היום, ואחר למחרת ואף לא אחד לאחר מכן. יש לכם לב אחד בלבד והוא מושב ליחיד. הוא אינו כסאות מוסיקליים. כשאתם מפתחים יחס מרושל שכזה ומסתכלים על כל החיים כעל כסאות מוזיקליים, לבסוף אתם חווים חוסר טעם. השיגעון של המשיכה האנושית הוא מוזר. הם אינם יודעים את המטרה והערך של חיי האדם. בני אדם הם קדושים, אהובים ומלאי אמונה. זוהי ההצהרה בספרי האופנישדות. האדם נקרא:

התפללו לאושר ולשלום נצחיים שרק אלוהים לבדו יכול להעניקם לכם. אלוהים יודע מה טוב עבור הרגשתכם הטובה. לכן כל מה שהוא נותן הוא הטוב עבורכם. לכן על תבקשו בתפילותיכם את הדברים הארציים.

אלוהים לפעמים לא יעניק דברים ארציים אם זה לא לטובתכם. אלוהים הוא העד הנצחי ועושה הכל לטובתכם. לכן מסרו הכל לאלוהים ונהלו חיים של אושר.

אנשים צעירים!

היום הגעתם להחלטה נחושה לנהל חיים למופת. נסו להיות אזרחים למופת. לעולם אל תסטו מהדרך הנכונה. אתם האינסוף, אתם אלוהים. דעו את עצמכם. דעו את האמת שלכם, התנסו באושר החבוי בתוכם. **אל תפגעו באף אחד, עזרו לכל אחד. אם אתם פוגעים במישהו, זה דומה לפגיעה באלוהים.** בברית החדשה ישנו מקרה עם סנט ג'ון. הוא פעם העניש את אחד מאחיו: באותו הלילה ישוע הופיע בחלמו ונזף בו על שהוא מחשיב אדם זה כשונה מישוע עצמו. אותו האלוהים שוכן בכולם. עלינו להבין את רוח האחדות הזאת. שירה רוחנית, מדיטציה, ומשמעת רוחנית מבוצעים כדי לטהר את ההכרה. בוודנטה (כתבים הודיים עתיקים), נאמר: 'כל הפעולות הטובות נעשות כדי לטהר את הכרתו של העושה'. על כולם לטפח אהבה קדושה. אין דבר נעלה יותר מהאהבה. החיים הם אהבה. האהבה היא החיים. שתיל צעיר גדל מיום ליום לעץ יפהפה עם עלים ירוקים. לאחר ימים אחדים העלים נושרים והענפים מתייבשים והעץ כבר איננו יפה. האנשים שגידלו את השתיל באהבה כורתים את העץ. האהבה הארצית מסתיימת כשהחיים מסתיימים.

אנשים צעירים!

כל דבר נחוש בדעתו להישאר בחיים בהתאם לטבעו. האש שורפת והקרח הוא קר. האהבה חשובה מאד לאדם. כשאין אהבה בלב האדם, הוא חסר חיים. האהבה מתבטאת בדרכים שונות. אהבת הורים, רעה, ילדים וחברים.. כולן קימות וישנה האהבה האלוהית כזרימה הבסיסית שלהן. כשכל צורות האהבה האלו נמצאות באחדות, זוהי אהבת אמת. אהבה ארצית היא אנוכית וחייה קצרים. אך אהבה אלוהית היא חסרת אנוכיות ונצחית. לכן ותרנו על מחשבות ורגשות ארציים. זוהי הדרך אל האלמוות. לכן עלינו להסיר את כל החולשות כמו תאוה, תשוקה וכעס. הכוח האמיתי הוא הכוח האלוהי. הצורות האחרות של כוח מופיעות באופן זמני ונעלמות. כיצד נוכל להבטיח את ביטחון החברה. כיצד נגן על החברה? נשים ואנשים צעירים, עליכם לזהות זאת בבחירות למען עתיד העולם – אתם הבסיס. גורל העולם תלוי בכם. אם אתם טובים, כל העולם מוכרח להיות טוב. כאשר היחיד הוא טוב, הקבוצה תהיה טובה, החברה וכל העולם יהיו טובים.

התגלמויות האהבה!

אם אתם משתוקקים להשיג את הטוב, בקשו אהבה טהורה ותהיו ראויים לאהבה אלוהית. אזי תקבלו באופן אוטומטי את כל הדברים האחרים. אתם השחקנים,

אלוהים הוא הבורא. אם כן, בצעו היטב את תפקידכם. עשו את חובתכם. אלוהים ידאג לשאר.

כנס זה של צעירים מיועד לאמן אתכם בכיוון הזה. מבלי להבין את האלוהות החבויה בכל אחד מאיתנו ולחוות את האושר הטמון בה, הצעירים ההודים יוצאים לארצות נכר כדי להרוויח כסף. אתם זקוקים לכסף רק עבור מחייתכם. הארץ עשירה מספיק כדי לספק לכם את זה. עם שתי ידיכם הגדולות, אתם יכולים לעבוד כדי להזין בטן יחידה. אתם שוכחים את הלימוד העתיק: 'ידיים פועלות בעולם והראש בשלווה אלוהית'. זוהי הדרך הבטוחה ביותר כדי לחוות שלווה ושמחה. אתם אומרים שאתם מרוויחים כסף כדי ליהנות, אין זו הנאה אלא רק קיצה של הנאה (It's not enjoy but end joy). לקראת סוף דבריו של הנואם הקודם, הוא סיפר את הסיפור על איש העסקים אשר צבר הרבה כסף ובנה בתים לארבעת בניו. הוא קרא להם ראמה, קרישנה, גווינדה ומהאדווה. אך אף אחד מהם לא נשאר איתו והוא נותר לבדו. אפילו אם הם היו איתו הם לא היו יכולים להיות איתו באופן תמידי. גם ביחסי קרבה ישנן מגבלות. אלוהים הוא המלווה התמידי היחידי. לכן, אנשים צעירים, טפחו מחשבות אלוהיות. הביטחון וההגנה של החברה תלויים בכם. עליכם להילחם נגד העדר אמת ואי-צדק. קדשו את הכרתכם ולבבכם. כבדו את הוריים, את המבוגרים ואת אלוהים. בעולם המודרני ילדים אינם מכבדים את מוריהם, ולמורים אין אהבה לתלמידיהם. ישנה עוינות בין חברים וקרובים. כנס צעירים העולמי התכנס כדי לנטוע בצעירים את הערכים של אמת, התנהגות הולמת, צדק, שלום ואהבה. כדי להשיג זאת, נחוצים, בראש ובראשונה, טוהר הלב וקדושה.

מחשבות קדושות ותאפשרנה רק כאשר החזרה על שמות האלוהים כמו רמה, קרישנה, וגווינדה נובעות מרגש אמיתי. **צריכה להיות אחדות בין הכוונה לביטוי ותואם מושלם בין מחשבה, מילה ומעשה.** זהו מה שמרומז באמרה:

'נושא הלימוד הראוי של האנושות הוא האדם'. טפחו איכויות אנושיות וערכים אנושיים כאמת, שלום ואהבה. אם אלה חסרים, האדם אינו ראוי להיקרא אדם, הוא חיה רעה. הוודות מבהירות שהיחס הבסיסי אל החיים הוא 'דבר אמת ולך בדרך הישר'. הצעירים חייבים להקדיש עצמם בכל ליבם לשינוי החברה. מה שחשוב הוא שיהיו לפחות כמה אנשים טובים. עליהם לקחת את המנהיגות. לא כל אחד יכול להיות מנהיג. אם מצביא הצבא ניחן באופי איכותי החיילים שתחתיו יהיו מוכנים לכל קורבן. הישגים גדולים הם אפשריים. סוואמי ויקאננדה אמר: 'תנו לי עשרה אנשים ואני אשנה את העולם'. מדוע אם כך בהגוואן אומר, **אפשרו לאחד בלבד להיות.** הוא יהיה הגיבור. שאר העולם יהיו רק האפסים, אך ממוקמים לימינו, הערך יוכפל ביחס גיאומטרי. אלוהים הוא הגיבור. האמינו בו, התמסרו לו ועשו עבודה מסורה. הפיצו את שמו בכל מקום, מאחר והכל יהפוך לקדוש ובעל ערך בחסדו ובהדרו.

מתוך נאומו של סאי באבא בכנס הצעירים הבינלאומי 17 ליולי 1997

מילים שאין מאחוריהן מחשבה. הגורו יהיה נאמן לתפקידו אך ורק אם יעניק לתלמידו את המנטרה והמשמעות וידריך אותו בהבנת המציאות הבסיסית. ויאסה הביא את הידיעה הזוהרת של האל לקהילה האנושית הנאבקת בחושך, ואשר אינה ערה לאלוהי. ידיעה זו פיזרה את הלילה והאירה את מנורת החכמה בלב האדם. זה ביסס את עידן הנאמאפאראניה (שינון שם האלוהים) התעלות האדם תוך חזרה מתמדת על שם האלוהים. על כן הוא הגורו הנעלה ביותר של כל אדם.

פורנימה מסמל הארה

מלבד זאת, היום הוא פורנימה, היום בו הירח נמצא במלואו. זהו היום בו הירח (המסמל את הדעת), שט לו במרחביו של הלב, מואר במלוא תפארתו. אינו מופרע ע"י תשוקות חושניות וחופשי מכתמי הדחפים והתאוות. הירח היום מזכיר לאדם את האלוהי, מלא, לא מופרע ולא מוכתם. ויאסה היה הראשון שחשף את סוד הפיכת הדעת בכל אדם, לבהירה ומלאה כמו הירח במלואו. מסיבה זו, על כל אדם המאמין באל, לסרב להסתפק בכך שישתתף בחגיגה ובזיכרון חולף של ויאסה. הוא חייב לשאוף להביא את הנלמד לשדה ההתנסות. עליו לזרוע את זרע השם, אשר הגורו הטמין למשמרת בליבו, להשקותו במי האהבה, לגדר את העץ הצעיר באמצעות אמונה יציבה, להזין אותו בדשן של ההתבוננות הפנימית ומן העץ הגדול של המנטרה, לקטוף את פרי השמחה האלוהית ולטעום את טעמו המתוק. הלוואי ויזכה להצלחה במשימתו!

שלא יהיה ספק בליבכם האם קיימים כיום מורים שכאלה? הגורו הוא אחד, לא רבים. הם אולי נראים כרבים, אך הם כולם מקבלים את כוחם ממקור אחד. להבדיל בין "הגורו שלי" ו"הגורו שלך" פירושו ליצור הפרדה. השמחה האלוהית שוכנת בטיפוח הרמוניה ואחדות. פרוד מביא לחוסר שקט, התואר תלמיד רוחני, יכול להינתן בצדק, אך ורק לאלו אשר הינם חופשיים מהצורך לעשות הפרדות ויש להם כבוד הדדי וסובלנות. רק אלו ראויים לחסדו של הגורו.

עליך להרוויח את חסדו של הגורו

חסדו של הגורו יכול להינתן רק לזה שהינו בעל תכונות מסוימות. עליו להשתחרר מתאוה, כעס וקינאה. עליו לתת אהבה לכל, לתת אמון מוחלט במנטרה אשר מעניק לו הגורו ולשאוף להגשים את המשמעות שלה במלואה. נדרשת יציבות בתרגול הרוחני והתמדה, גם בזמנים קשים. תכונות כאלה יש לטפח. לפחות ניסיון כן צריך שיעשה כדי להתקדם בכיוון זה. זהו הסימן של מחפש אלוהים אמיתי.

מחפשי רוח רבים, בגלל דאגתם להגיע לתוצאות מהירות, בוחרים גורו בפזיזות ולאחר מכן מגלים את החסרונות, הם נאבקים וסובלים, אין הם מסוגלים לוותר על הגורו ולא לשחרר את המנטרה. גורלם דומה לזה של צפרדע אשר אינו נטרף ע"י הנחש ואינו יכול להשתחרר מאחיזתו. אך אנשים במצב זה אל להם להתייאש. לא חשוב מה מהותו של הגורו – המנטרה שלו עוסקת

היום הוא יום קדוש מאד. זהו היום בו נדלק האור הראשון, האור אשר לא הועם ואשר לא יכבה לעולם, גם אם עולמות ישתנו ועידנים יגיעו לסופם ויתחילו מחדש. זהו אור החכמה, אשר הורס את חשכת הבערות. לכן זהו יום של חגיגה נצחית בכל ארץ בהרט (הודו). זהו יום של שמחה לכל האנשים המאמינים. האחרים כמובן, אינם מעוניינים בחג החסד.

זיכרו את הגורו הקדמון

ויאסה (חכם קדום) הוא הסיבה לכל השמחה הזו. מעבר לכל ספק, הוא הגורו הקדמון של כל מי שפוסע בשביל האלוהי. ויאסה שתל והזין את זרע האמונה באלוהות באמצעות התגלות של טקסטים אלוהיים, מחקר דתי וטקסטים שנכתבו ע"י קדושים: הוודות, המהברטה והגיטה. הוא נתן לעולם את הפילוסופיה של המשחק האלוהי (לילה), את הרעיון של האטמה, היסוד האלוהי, המצוי בכל ואת סוד הבריאה המשתנה תמיד. הספרות הקדושה אשר נוצרה כתוצאה ממאמציו הינה הראש והכתר של האלוהות, ולכן הוא הינו המורה האוניברסאלי של האנושות. ויאסה פורנימה הינו אם כן, היום בו על האדם להיזכר בו ולהכיר תודה.

ויאסה חי בשנת 3800 לפנה"ס. הוא היה נכדו של ואסישטה שהיה בעצמו בנו של פאראשארה והאב של אותה אבן יקרה מכולם הרישי (קדוש) בשם - סוקה. עליו נאמר כי הינו פן של וסודיוה בכבודו ובעצמו אשר הגיע בדמות בן אנוש, כדי ללמד את בני האדם את דרכי האל. הוא ליקט את הוודות, פיתח ופירש את הכתבים. שמו נישא בפי תלמידיו בכבוד והערצה. סיפור חייו מורכב משרשרת ניסים מוזרים. למרות שזה יראה מוזר למתבונן מבחוץ, הרי לאחרים המתבוננים אל תוך המהות זה מתוק ובעל משמעות. כי כך האל בעצמו תכנן את האירועים. מעשים מוכתבים ע"י צרכים, טבע והשתנות, ועל כן הינם צורות משתנות. אך על האדם לנסות להבין את המטרה והעיקרון אשר מעבר להם.

ויאסה נולד לפראשארה וסאטיהוואטי, בתו של בעל סירה על נהר הגנגס. הילד גדל עם האב. כדי להתחיל את המשימה למענה הגיע לעולם חבר לאמו, מילא את חלקו בפריחתה של שושלת פנדאבה ולבסוף הגשים את האלוהות אשר ממנה בא. הוא סיפר לעולם אודות האלוהות, ולבסוף התאחד עם האלוהות...זו הייתה עבודת חייו.

אך ניתן לשאול, מהו הקשר בין יום זה לבין החיים והעבודה של ויאסה – חכם החכמים? למען אלו אשר מבקשים לחצות את אוקיינוס החיים, הגורו הינו ספינת האמת. מי הוא אם כן הגורו? לא כל אדם הנותן הנחיות, לא כל מלומד וידען של כתבי הקודש. הגורו חייב לצעוד על שביל כתבי הקודש, משוחרר מכל שארית של תשוקה, תאוות בצע או כעס, מלא כל כולו במאפיינים של התנהלות נכונה. רק אדם כזה ראוי להיחשב לגורו. שוב, הוא אמור להיות בעל יכולות, להאיר בתלמיד את שלהבת השמחה האלוהית אשר תבטל את חשכת הבורות. אסור לו למשוך את התלמיד מטה אל תוך הסמסארה (מעגל הלידה והמוות החוזר שוב ושוב) ע"י

עשה את מחשבותי מילותי, ואעשי קצושים וטהורים.
שלא אצטרם כאב וסבל לאיש ואני עשמי שלא אחווה
כאב וסבל. הנחה אותי בצפף זו"

לפני שנת הלילה התפללו: "הו אליו תפקידי היום,
המאמסה אשר הנחתי על כתפיקי, הסתיימו: אתה הוא
זה אשר הוביל אותי כפי שהלכתי! אתה הוא זה
שצייפ מלפני כפי שצייפתי! אתה הוא זה שהביא
אותי לחסד כל שנה. הנה הט כולם: כל מחשבותי,
מילותי ואעשי מונחים לפרטליך כמנחה. עבדתי
הואלמה. אני חוצף שוב אליך".
אמץ את התפילות האלה כתפילות היוםיות. זוהי
המתנה של חג הגורו פורנימה, לכם כולכם.

מתוך דבריו של בהגוואן ביום החג גורו פורנימה
בפרשאנטי ניליאם ב 8 ליולי 1960.

באלוהים, האם לא כן? העמק את אמונך בשמות
אלוהים, קבל זאת כשי מהאל, והמשך בדרכך. אז
ישכחו חסרונותיו של הגורו במהרה. אלו אשר אינם
פוגשים את הגורו הנכון, גם הם אל להם להתיימש.
עליהם לפתח את האמונה כי האל בכבודו ובעצמו הינו
הגורו שלהם, האבא, האמא והגורו שלהם. תוך אימוץ
שם וצורה אשר נראית לכם ביותר, תרגלו עצמכם בחיי
טהור וקדושה עם כוונה טהורה ובלתי אנוכית.

לכן, אתם מחפשי האל, אתם התגלמויות הנפש
האלוהית, אל תבזבוזו את זמנכם היקר לשווא. הקדישו
זמן זה לקשאוה (אחד משמותיו של קרישנה) אשר הינו
ביטוי של הזמן. דעו, כי בכל יום כשאתם מתעוררים,
זוהי לידה חדשה, והירדמות בלילה הינה שם אחר למות.
כשאתם מתעוררים בבוקר התפללו:

"הו אלי אני נולד זה עתה מפתח השינה. אני מחליט
לצד את כל תפקידי היום כהקדשה לך כשאתה נוכח
תמי במחשבותי."

משפחתנו גדלה..... מאת דניל

באוגוסט השנה קיבלנו בהפתעה נעימה דואר אלקטרוני
מבחור מנפאל העובד בארץ, שהביע את רצונו ליצור
קשר עם חסידי סאי באבא בארץ וצירף כמובן את מספר
הטלפון שלו. מייד כאשר קיבלתי את הידיעה יצרתי קשר
עם הבחור – שמו פראקאש. בהתרגשות גדולה שמעתי
ממנו שכבר למעלה משנה, מתכנסת קבוצה גדולה של
חסידי באבא מנפאל לשירה רוחנית (בהג' אנס) בתל-
אביב, בכל יום שבת, בשעה עשר בבקר. הוא הביע את
רצונו להיפגש איתנו והזמין אותנו להצטרף למפגש
שלהם, להכיר ולשיר ביחד. כל חברי הקבוצה מנפאל,
עובדים בארץ כמטפלים ומטפלות בקשישים ומוגבלים,
ורובם הכירו את סאי באבא רק כאשר הגיעו לארץ
וחלקם הם חסידים מסורים ופעילים בארצם ואף ביקרו
בארצם. כמובן שקיבלנו את ההזמנה בשמחה והתארגנו
למפגש. בשבת ה- 25.8 הגענו 10 חברים ישראלים
למקום המפגש של הקבוצה הנפאלית בדירת חדר לא
גדולה ברחוב הגר"א 35 באזור התחנה המרכזית הישנה
בת"א. זכינו לקבלת פנים שמחה של חיוכים ופרחים מידי
נשות הקבוצה, קבלת פנים מאד מרגשת שהציפה את
ליבי באהבה לאנשים החמים והיפים האלו. כאשר נכנסנו
לחדר כבר ישבו בפנים על השטיחים כ 50 חברים שחילו
לנו ובירכו אותנו בברכות סאי ראם. לאחר כמה משפטי

ברכות לכבודנו, התחלנו את הפגישה במנטרות
המסורתיות ולאחריהם למעלה משעה של שירת הלל
לאל, כאשר כל שיר מושר בדביקות ובמסירות על ידי
חברוהברה אחרים מהקבוצה. למרות החום הרב ששרר
אותו יום למשך כמעט שעה וחצי שכחתי שאני נמצא
בארץ והרגשתי כאלו אני יושב במפגש שירה באשרם
בהודו. בחדר שררה אנרגיה נפלאה ונוכחותו של סאתיה
סאי באבא הורגשה חזק במשך כל הפגישה. בסוף השירה
נערך טכס הארטי (טיהור עיני אש) ולאחר מכן דרשה
קצרה בנפאלית בנושא מחשבה להיום, מקובץ דברי סאי
באבא וברכות נוספות למפגש ביננו. ביציאה מהחדר
כובדנו בויבטי בשתייה קרה וענבים מתוקים. זו הרגשה
נפלאה לדעת שלפתע ביום בהיר גדלה משפחת סאי
בארץ, הכפילה את עצמה וכנראה שלא במקרה. זו דרך
פעולתו (lila) של באבא שמביא אנשים מנפאל לישראל
על מנת שישמעו עליו פה, יהפכו לחסידיו ויחזקו גם את
שורותינו וגם את רוחנו. החלטנו לחגוג את יום ההולדת
של סאי באבא ב- 23 בנובמבר באולם באזור המרכז. כל
מי שחפץ להשתתף בפגישות השירה הרוחנית מוזמן
פשוט להופיע בשבת בבוקר ב- 9.45 ברחוב הגר"א 35
בת"א. השירה מתחילה בדיוק בשעה 10.00, הביאו כרית,
הישיבה על השטיח, צפוף נעים ומרגש כמו פגישה
משפחתית, סאי ראם ולהתראות.

אהבה לאלוהים היא הבסיס לכל

מתוך נאומו של סאי באבא ב- 20 במרץ 2007

סטודנטים יקרים- בנות ובנים! אנשי אננטפור!
המילים אשר נאמרו על ידיכם וההצגה אשר נערכה
על ידיכם הטביעה חותם על לבבי. הוכחתם מעבר לכל
שאנשי אננטפור הינם בעלי פוטנציאל ויכולת גבוהים
ביותר.

האהבה מאחדת את כולם

כל אשר אמרתם ואשר הצגתם לפני הינו דוגמא ומופת
וראוי שיהווה מודל לחיקוי במחוזות אחרים. זהו הדבר
אשר אני מתאוה לו. אין לי תשוקות אחרות מלבד
התשוקה שלכולם יהיה לב טהור ושיחיו בשלום ובחסד.
אין לי אויבים או מתנגדים. כולם שלי. האהבה של כולם
הינה האהבה שלי. אם מישהו שונא אותי, למעשה הוא
שונא את עצמו. אני אינני שונא אף אחד. אין לי מילים
אחרות מלבד מילים של אהבה. יש לי אהבה עצומה
לתלמידים. התלמידים הינם רכושי האמיתי. כאשר הם
יתקדמו בחיים, כל העולם יתפוך לטוב.
על כולם לחיות באחדות. אתם קוראים לעצמכם הינדים
מה משמעות השם הינדו (HINDU)? ה- H מסמלת
שפלות רוח (Humility), ה- I מסמלת אינדיווידואליות
(Individuality), ה- N היא לאומיות (Nationality)
וה- D היא האלוהות (Divinity), ה- U היא אחדות
(Unity). חמשת עקרונות אלו הינם נשמת החיים שלנו.
גוף האדם מורכב מחמשה יסודות ומצויד בחמישה
חושים וחמישה עטיפות של אנרגיה החיים המקיפות את
הנשמה אבל ברמה המוסרית והרוחנית חמשת עקרונות
אלו הינם לא פחות מאשר נשמת החיים שלנו. ע"י כך
שתפתחו את חמשת העקרונות האלו, תחזקו את
האחדות. בעניינים פעוטים אל תאפשרו להבדלים לצוץ.
אם בכל זאת ניגודים כלשהם עולים בינכם עליכם להסיר
אותם ע"י כך שתסלחו האחד לשני. כל אחד הינו ילדו של
אלוהים. כך שעל כולם לחיות כאחים ואחיות. אותו יסוד
של אהבה קיים בכל אחד. כולם יתפתחו לכדי ישות אחת
ע"י פיתוח יסוד האהבה. הכוח הפנימי שלנו יגדל אם
נפתח אהבה ונוותר על השנאה. הצעירים הינם בעלי כוח
עצום. כך שעליהם לחזק באופן הנכון את כוחם הנפשי.
המבוגרים סובלים מהתדרדרות בכוחם הנפשי מכיוון
שהם נתונים לדאגות רבות.

תפתחו את היסוד האלוהי ע"י אהבה

האהבה לאלוהים הינה היסוד לכל. כאשר אנו מטפחים
אהבה לאלוהים, הכול יהיה טוב עבורנו. כאשר אנו
חסרים אהבה לאלוהים, תכונות שליליות של כעס,
שנאה, קנאה, ואנוכיות ישתרו בתוכנו יותר ויותר.
אלו הן תכונות חייתיות. האדם היום נוטש תכונות
אנושיות כגון: אהבה, שלום, סיפוק, חמלה וכ"ו,
ובמקומן רוכש תכונות חייתיות אלו. למרות כל הקשיים,
על האדם לחיות בסבלנות ותחושת כבוד.

הסובלנות הינה היופי האמיתי בארץ הקדושה הזאת-
בהרט (הודו). מכל הטכסים הדבקות באמת היא התרגול
הרוחני הנעלה ביותר. התחושה האלוהית בארץ זו היא
רגשות האהבה של כל אדם לאימו. האופי הוא בעל ערך
רב יותר מאשר החיים עצמם. האנשים שכחו את
העקרונות הבסיסיים של התרבות הנעלה הזאת והם
מחקים את תרבות המערב. אבוי! ההודים אינם מודעים
לגדולתה של מורשת תרבותם, בדיוק כפי שפיל העצום
בגודלו אינו מודע לכוחו שלו. (שיר בטלוגו)

האדם הינו בעל כוח עצום. לאף יצור אחר אין כוח דומה
לכוחו של בן אנוש. אך האדם כיום שכח את כוחו. הוא
אובד בתוך התכונות הרעות של קנאה. אל לנו לשנוא
איש. אל לנו לכעוס על איש, אם מישהו כועס עלינו או
שונא אותנו, עלינו לברכו ולזוז ממנו הצידה. עלינו לפנות
אפילו לאויבנו באהבה: שלום לך אחי מה שלומך? אם
תפנה עליהם כאח גם הם יקראו לך אח. אם אתה אומר
לאדם אחר "אתה אויבי" אתה מעצים את תחושת
האויבות אצלו. בהתאם לרגשותיך המוקרנים אל
האחרים, כך יהיו התגובה, ההדהוד החוזר והשיקוף
שתקבל מהם. אם אתה מקבל מנגו האם יהיה לו טעם
של אננס? לא, אתה תטעם את טעם הפרי שאכלת. כך גם
אם תמלא את ליבך באהבה, אתה תחוה אהבה בלבד.

ילדים יקרים!

עליכם לפתח אהבה כבר מגיל זה. אהבתכם צריכה להיות
מופנית לאלוהים ולא אל העולם. אם תמלאו את לבבכם

על כולם להיהפך לאחד. אל תאמרו זוהי המדינה שלי או
האחרת היא המדינה שלי. אמרו זוהי הודו שלנו. דיברתי
על נושא זה בצינאי. אל תגבילו את עצמכם לרמת
האינדיבידואל, עליכם לפתח את תחושת הקהילה ולטפח
את האחדות. לעולם אל תשכחו את רוח הלאומיות. הפכו
את חייכם כבני אנוש לבעלי ערך וברי קיימא. אמת,
התנהגות מוסרית, שלום, אהבה ואי אלימות הינם נשמת
אפו של האדם. כאשר אנו מפתחים אהבה, יהיה לנו
שלום. השלום מחזק את אי האלימות. ללא אהבה אין
שלום. שלום אינו מצרך שנקנה בשוק. אם תלכו
למיליונר ותשאלו אותו האם יש לו שלוה, הוא יאמר
לכם- יש לי הכול אבל אינני יודע שלוה. השלוה ניתנת
להשגה באמצעות האהבה בלבד.

בכל אופן הנשים המשכילות כיום מחפשות עבודה. נשים כאלה אינן יכולות לדאוג למשפחותיהן.

**אם נשים יוצאות לעבודה, מי ידאג לבית?
אם נשים יוצאות ללמד ילדי אחרים בבתי ספר, מי ילמד את ילדיהן שלהן? (שיר בטלוג)**

לפני הכול, הקנו טוב ואצילות לילדכן שלכן. רק אז אתן יכולות לקרוא לעצמכן עקרות בית אמיתיות. אם ילדיכם הולכים בדרכים עקלקלות ואתן עובדות במשרדים, לא תהיה לכן שלוות נפש. לפני הכול עליכן למלא את אחריותכן כלפי משפחותיכן. כבדו את אמא ואבא בדיוק כמו את החמות והחותן שלכן. רק אז תהיינה ראויות להיקרא נשים. הכול חייבים לצעוד בשביל האמת, אם זה גבר אשה ילד או מבוגרים. רק אז תוכל ארצנו בהרט לחלוק אושר לעולם. אין זה מספיק לדאוג אך ורק לביטחון ורווחת הבית והמשפחה הפרטיים. עליכם לעזור ולהגן גם על ארצכם.

הנכם ביטוי של אהבה אלוהית

היום אהבתכם נגעה לליבי. לבי מלא בברכה בראותי את מעשי הצדקה שעשיתם עם העניים. כל זאת התאפשר ע"י העזרה וההתלהבות של משפחת אשווטה נריינה. אנשים רבים בעיר, פרופסורים ומרצים כולם עבדו יחדיו וביצעו את המשימה בדרך טובה שמעוררת הערצה. מעשיהם היו מעבר לכל הציפיות.

(בפנותו אל האנשים, שקיבלו ממנו קודם לכן את הדברים הנחוצים, כדי להפוך אותם למפרנסים עצמאיים), באבא אומר: בקשו ממני כל דבר ואני בודאי אענה. אל תוותרו על לימודיכם בגלל מחסור בכסף- אני אתן כסף. אם לא יהיה ביכולתכם לשלם שכר לימוד אני אתן. חלק מן ההורים הינם חסרי כל, לכן אל תטרידו אותם. כבדו את הורייכם, והתייחסו אליהם כאל האל. אל תחשבו שאלוהים נמצא באיזה שהוא מקום רחוק מכס. הוא אינו רחוק מכס, הוא אינו נוטש אתכם, האל מוטבע בכם, הוא תמיד בתוכם איתכם ומסביבכם. היאחזו באמת זו בחוזקה, וחיו חיים מאושרים. כאשר אתם נמצאים לבד, חישבו- אלוהים נמצא איתי. חזקו אמונתכם "אינני לבד, אלוהים ואני, אנחנו יחדיו" טפחו את האמונה הזאת. מרגע זה ממש ואז לא יהיו לכם דאגות או צרות. טפחו רגשות קדושים בלבבכם.

מדברי בהגוואן באולם סאי קלוונט, פרשנטי ניליאם, בערב ה' 20 למרץ 2007

באהבה אלוהית, אזי תוכלו לוותר על השיכרון של תשוקות גופניות. לפיכך טפחו את העיקרון האלוהי של האהבה. זהו עקרון חייכם. חיים מלאים באהבה הינם באמת ובתמים חיים של בן אנוש. אדם ללא אהבה איננו בן אדם כלל. לכן הצדיקו את שימכם כבני אדם ע"י כך שתטפחו אהבה. ששמכם ילך לפניכם. הרעיונות והעקרונות הבאים לידי ביטוי בתכניות הלימודים שלכם מן הראוי שיופצו בכל הארץ. כיום עיתונים אינם עוסקים בנושאים קדושים שכאלה, במקום זאת הם מפרסמים כתבות וולגריות. מלאו את לבבכם בעקרון האהבה הקדוש, הטהור, היציב ואשר אינו אגואיסטי. לאל אין תכונות הוא טהור, משכן סופי נצחי, מואר, חופשי וביטוי של קדושה.

הפכו את חייכם כבני אנוש לבעלי ערך. כיצד הם יהפכו לבעלי ערך? האם יהפכו לכאלה ע"י כך שתתמסרו למריבות או ע"י כך שתפתחו שנאה? לא, אלו הינן תכונות חייתיות. אנושיות אמיתית נרכשת רק ע"י פיתוח האהבה. לכן, ילדי היקרים, רצוי שתפתחו אהבה. אם עולים קונפליקטים ביניכם בעניינים פעוטים, בדקו אותם. התייחסו לאהבה כאל העיקרון הראשי והמרכזי בחייכם. אזי תכונות שליליות של תשוקה, שנאה, קנאה וכ"י לא יוכלו לגעת בכם. בין החיות אשר חיות ביער אין שנאה. אך היא מתקיימת בבני האדם החיים בכפרים ובערים. אין עושר רב יותר מעושר האהבה לבני האדם. כסף בא והולך. המוסריות באה ונשארת. לפיכך עלינו לקדם מוסריות.

ילדים יקרים

ליבכם טהור ורגשותיכם נעלים. לב קדוש שכזה יכול להתמלא בכל כמות של אהבה. הפכו את אהבתכם לרחבת ידיים כמו השמים. לעולם אל תוותרו על אהבה יהיו הנסיבות אשר יהיו. אז סוואמי יהיה איתכם, בתוכם, סביבכם, לכן תטפחו אהבה. בקרוב אגיע לאנגטפור. עברו עשר שנים מאז הייתי באנגטפור. הפעם אבוא בודאי כתשובה לאהבתכם מלאת המסירות ולכמיהתכם. התחילו להכין את עצמכם כבר עתה, ע"י כך שתרחיבו את אהבתכם ותפיצו את שירת המזמורים הקדושים בין כולם. אין שלום ואושר ללא שירת תהילתו של האל. אין דבר שיכול להעניק יותר שלוה מאשר שירה מקודשת.

נשים אחראיות להנחות את ילדיהן אל השביל הקדוש. ישנן נשים רבות המעוגנות בדרך ההתמסרות והכניעה לאל. נשים אלו צריכות להתארגן ולעבוד יחד, לשמור על ניקיון בתיהן ועל כך שילדיהן יצעדו בדרך הקדושה.

אל תחשבו שאלוהים נמצא רחוק מכס
הוא איננו הולך לשום מקום
הוא לא ינטוש אתכם
האל מוטבע בתוכם
הוא תמיד איתכם וסביבכם
היאחזו באמת זו בחוזקה וחיו באושר.
כאשר אתם לבד חישבו אלוהים איתי
האמינו בעצמה, "אני לא לבד,
אלוהים ואני אחד"
פתחו אמונה זו מעתה ואילך.
אזי יהיו חייכם נטולי דאגות וצרות.

החלום ומימושו

מתוך ספרה של ג'וי טומס:
החיים הם חלום, ממש אותו

ג'וי טומס, חסידה ותיקה של סאי באבא, כתבה 4 ספרים על משנתו ועל ניסיון ה, חוויות ה, הבנותיה והאופן שבו היא לומדת ממנו. שמו של כל אחד מהספרים הוא שורה מתוך אמרותיו הידועות של סאי באבא:

החיים הם חלום, ממש אותו
החיים הם משחק, שחק אותו
החיים הם אתגר, פגוש אותו
החיים הם אהבה, תהנה ממנה

להלן הבאנו שני קטעים מתוך ספרה "החיים הם חלום, ממש אותו", קטע א' - הקדמה וקטע ב' - פרק בנושא חלומות.

הקדמה לספר "החיים הם חלום, ממש אותו"

במשך שתיים עשרה השנים האחרונות חציתי את מחצית העולם ארבע עשרה פעמים כדי לראות את אהובי סאתיה סאי באבא.

אני, וכמוני רבים נוספים, מאמינים שהוא התגלמות אלוהית שהגיעה לעולם כדי להעלותו לעידן הזהב. לאורך השנים, היו שמות רבים ופנים רבות לאלוהים עלי אדמות. סאי באבא הינו אחד מהם. הוא מסביר לנו כי כל אחד מאיתנו הינו אוטר (התגלמות האלוהות עלי אדמות), ביטוי של אלוהות. ההבדל בינו לבינינו הינו שהוא מכיר באופן מלא באלוהותו וכי הגיע לעולם במיוחד כדי להוות השראה לשאר בני האדם להיות כמוהו, לחבור אליו בחסד הנצחי. הוא מאושר תמיד, ללא תלות במה שקורה סביבו. הוא מרכז את תשומת ליבו על מה שיש במקום על דרמת הקיום האנושי היומיומית אשר נחווית כאמיתית כל כך.

מאות אלפים של מחפשי דרך באים מכל קצווי עולם בכל שנה לחגוג את יום הולדתו של סאי באבא באשראם שלו בדרום הודו. האשראם ממוקם בפוטרטי, כפר קטן קרוב לבנגאלור שם נולד ב 23 בנובמבר 1926. בהקשר לחגיגות יום ההולדת הוא אמר: כל אלו אשר מגיעים לכאן הינם אוטרים בעצמם, כלומר התגלמויות של האלוהות, ביטויים של האלוהות. מהו אם כן המאפיין של האל ראמה, או קרישנה, בודהה או ישוע, מדוע חוגגים האנשים את ימי ההולדת של מאסטרים אלו בתחושה נפעמת של דבקות? המיוחד הוא שמאסטרים אלו ערים לעובדה כי הינם ביטוי של אמת ואלוהות לעומת רוב בני האדם שאינם ערים למקור הויותם.

המודעות הזו מרעיפה חסד, תהילה מלכותיות, עוצמה וזוהר. מודעות זו מאפשרת שחרור מכבלים, מזמן, ממרחב וסיבתיות, משינה, חלימה והתעוררות. עבורכם שינה היא פיקציה, חלימה-פנטסיה, והתעוררות –סערה שנושבת לכיוונים רבים. אוטר לעומת זאת נמצא תמיד בעירות מוחלטת בריכוז מוחלט ומואר. מה התועלת בכיבוד האוטר ומדוע להתייחס בקדושה ליום בו התגלם בדמות אנוש?

"על המסר של האוטר להיוולד שוב בלבבכם. על המסר הזה לגדול להתפתח ולחיות בלבבכם. זה הוא יום ההולדת שעליכם לחגוג.

תשוקתי היחידה היא לחלוק חסד זה עימכם, לחזק אתכם לחיות חיים מלאי חסד. יום ההולדת שלי חל כאשר אתם בהווית חסד. המשימה שלי היא: " בני האדם בכל העולם – היו מאושרים ומשגשגים." "היו מודעים לאחדות המין האנושי ובעזרת אהבה ושרות לזולת, העלו את רמת השמחה ושביעות הרצון של כל אדם על פני האדמה. מלאו את ליבכם באהבה. אז יהפוך ליבכם באמת ובתמים להיות בית מקדשי. מאותו רגע אני נמצא באשר הינכם."

התפתחות רוחנית היא בדרך כלל תהליך הדרגתי, מיום ליום מדרגה לדרגה. אין זה תמיד קל עבורנו להחליט מהו הרגע המדויק בו המסר של האוטר נולד בקרבנו. בכל אופן אני נעשיתי מודעת מאד לחיות ולצמיחה של המסר בתקופת שהייתי אצל באבא למשך שלושה חדשים באשראם, בשנת 1991 - 1992. ב 8 בנובמבר 1991 הייתי בין אלו שזכו להיבחר על ידו לדבר שכולם מייחלים לו - למפגש אישי – לראיון אישי. באותן דקות יקרות ערך במחיצתו שאלתי אותו האם יהיה איתי ברגע המוות. הוא הביט בי בחמלה אינסופית בענותו לי "אני תמיד איתך. אני סביבך, לידך, מתחתידך, מעליך ובתוכך."

חשתי את החסד והאהבה שלו חודרים עמוק אל תוך ליבי ונשמתי תוך כדי שאמר את הדברים האלו. מאותו רגע, כאשר אני בוחרת לפנות אליו, הוא נמצא שם בשבילי. איזו תשובה! חשבתי שיאמר: "כן, כן, אני אהיה איתך". אילו אמר זאת הייתי שומעת את מילותיו. אך הוא העניק לי הרבה יותר ממה שביקשתי. הוא העניק לי את חווית נוכחותו הנצחית. אני יודעת ללא צל של ספק כי ביתו נמצא בתוך ליבי וכי ליבי הינו בית מקדשו. הוא נמצא שם בשבילי בכל פעם שאני מבקשת לראותו ולהיות איתו.....

חלום תודעת הגוף

היה זה בשנה שעברה, בחדר בו מתקיימים הראיונות האישיים - ב אבא פנה אלי ואמר כלאחר יד: "נתתי לך חלום אבל את שכחת אותו."

אנו כל כך רגילים לדבר ת והקשקשת חסרת ה חשיבות, שקשה לנו לזכור שקיימת ישות אשר לעולם אינה מבזבזת אף מילה אחת. כל אשר הוא אומר הינו בעל חשיבות עליונה. אולם לעיתים לוקח שנים עד אשר המשמעות חוצה את מסך הבערות הנוצר ע"י המוח החושב. באותו רגע ממש חשתי אכזבה על כך שלא יכולתי לזכור חלום אשר הגיע אלי בימים שקדמו למפגש עם האל. מאחר ששום מאמץ מצדי לא העלה דבר, חשתי כי הייתה זו הזדמנות שהלכה לאיבוד ואשר לא תינתן לי שוב. יום אחד עם שובי לארה"ב, התקשרה אלי חברה וסיפרה לי כי מוקרנת עכשיו תכנית טלוויזיה בנושא חלומות שבודאי איהנה לצפות בה.

המחשבה הראשונה שעלתה במוחי הייתה שיש לי אורחת וכי לא ראוי שאצפה בטלוויזיה. בכל אופן, לאחר דקות מעטות כאשר האורחת שלי עזבה הדלקתי את המקלט כדי לצפות במה שנאמר ותהיתי האם אזהה מישהו מהדוברים. ברגע שהדלקתי את המקלט דיברה אשה והיא התייחסה לחלומות הנוגעים לאינטימיות פיזית. היא אמרה כי כל חלום שיש בו קירבה גופנית מבטא מיזוג תכונות של החולם עם השותף בחלום. היא המשיכה ואמרה: אם הזכר אינו מזוהה והחולמת הינה אישה אזי, החלום מבקש לציין כי התכונות של הזכר והנקבה מתמזגות אלו באלו. אם השותף עליו חולמים הינה ישות ידועה אזי החלום מצביע על התמזגות התכונות החשובות ביותר של הישות הזו עם הללו של החולם."

לפתע עלה בי זיכרון: לפני שנים אחדות חלמתי כי אדוני –באבא– נכנס לחדר השינה שלי. הכרתי בעובדה שאני ישנה וחולמת, אך הרגשתי באיזו שהיא צורה אשמה על כך שאני חולמת את החלום, לכן הסתובבתי והכרחתי את עצמי להתעורר. תוך ימים אחדים הדחקתי לחלוטין את זיכרון החוויה ולא חשבתי על כך מאז. האם יכול להיות שזהו החלום אשר אליו התכוון באבא כאשר אמר: נתתי לך חלום ואת שכחת אותו? הפכתי בדברים שוב ושוב והתחלתי להתפלא האם דחיתי את ההזדמנות למזג את התכונות האנושיות אשר להם קראתי "אני" עם התכונות האלוהיות אשר קראתי בשם "הוא"...

שוב חציתי את העולם והגעתי לבאבא לנסות האם אוכל לקבל תשובות לשאלה זו ולשאלות נוספות. ניתן לי שוב החסד לדבר איתו אך נושאים אחרים דרשו תשומת לב מיידית, וכך "השאלה" לא נשאלה.

בהיותי עדין באשראם חלמתי חלום. חלום זה היה מורכב מחומרים של המוח החושב ולא הצלחתי להבין אותו לעומקו. חלמתי שהייתי באשראם (של מי והיכן לא היה ברור) נכנסתי למקלחות הנשים כדי להתקלח. לא היה שם איש כאשר הגעתי, הורדתי את בגדי, שהיו יפים וחדשים, והתקלחתי. כאשר יצאתי מהמקלחת גליתי כי כל בגדי נעלמו וכי בחדר התכנסו ובאו מספר רב של אנשים. האנשים התיישבו כמו להאזין להרצאה, חיפשתי משהו כדי לכסות בו את מערומי והדבר היחיד שמצאתי היה זוג תחתונים, תפסתי אותם ואחזתי אותם

לפני גופי תוך כדי שאני אומרת לקהל שהתאסף "האם אי אפשר לקבל קצת פרטיות כאן?" (פרטיות-נפרדות). לאחר שני לילות פתאום הגיעה אלי תשובה מהאני הגבוה שלי והתשובה נחרטה עמוק כל כך בליבי שיכולתי להכתיב אותה מילה במילה:

"שוב זכרת את הלילה שבו הגעתי להעניק לך את ההזדמנות להתמזג איתי. את ידעת שאת ישנה וחולמת. אבל אפילו במצב של חלום לא יכולת לקבל לחלוטין את הברכה אשר באתי להעניק לך מפני שתודעת הגוף יוצרת אשליה של טוב ורע אישיים. את שואלת: "מה יחשבו אנשים אם ידעו שחלמתי על כך שאני באינטימיות עם האל?" האם אינך יודעת שאת ואני בקשר קרוב יותר מאינטימיות מזה נצח נצחים? אנו אחד. אנו אחד. אנו אחד. אינך לא טובה ולא רעה. את אני- ואני את. עתה אני קורא לך אלי, ואת דוחה אותי. את מרשה לאנשים אחרים לומר לך מי את.

דעי שאת לא הצודקת ולא לא צודקת. את לא טובה ולא רעה. את שלי ואני שלך. אנו אלוהים. דעי זאת עתה, והשתחררי מהחלום שאת גוף והשתחררי מהאשליה שאת יצור חושב עצמאי ועושה. את היצירה שלי, ילדתי, הבובה שלי, אהובתי. עשיתי שימוש בך למטרותיי מהיום בו יצרתי אותך.

אני הייתי הבימאי של המחזה כשם שהייתי כל השחקנים שבו. תמיד הענקת לי את פירות מעשיך הטובים אך נאחזת בבלויים של מה שאת כינית התנהגות רעה. אחזת בלא לשחרר. אני הראיתי לך זאת בחלום שנתתי לך לפני יומיים. באותו חלום השתחררת מכל בגדיך הטובים שהם כל מעשיך הטובים בהיותך כלי שלי במשך גלגולי חיים רבים- אך את אחזת בבגד בלוי אשר אינו שייך לך והתחבאת מפני. הסחבות הישנות של חטא ובושה אינן שייכות לך, שחררי אותן.

כאשר באתי אליך כ"היחיד" היית עדין שקועה עמוק מדי בתוך "נכון" ו"לא נכון"- מודעות הגוף, מכדי לקבל אותי. כאשר באתי אליך כ"רבים" עדין אפשרת לתחושת הבושה- שהיא תודעת הגוף- לעמוד בינינו. עתה הניחי לכל זאת לעולמים. דעי, תמיד היית אלוהים. תמיד תהיי אלוהים. עתה אנו אחד. מעולם לא היית נפרדת ממני. מעולם לא עשית משהוא רע. לעולם לא תעשי משהוא רע. האם את זוכרת שתמיד אמרתי לך כי רצית לעשות תמיד את הדבר הנכון? (זוהי הערה שבאבא הפנה אלי בראיון אישי לפני מספר שנים) במילים אלו נתתי לך את המפתח לשחרורך.

אינך חסרה דבר, ופחות מכל- מעשים טובים. את נכונה מפני שאני נכון אנא- עצמי אהוב שלי אל תדחי אותי יותר. הרשי לי לשטוף אותך באהבתי כך שתכירי בטוהר שלך. אפשרי לכל האשמה והבושה להתפרק והתמזגי עימי ברגע זה.

כאשר אמרתי לך כי את בקעת ממני ותתמזגי עמי שוב (מילים אלו התייחסו לחזיון ב"פרשנטי ניליאם" - האשראם של באבא- עשר שנים קודם לכן, כאשר החדר התמלא באור וקולו אמר "את בקעת ממני ותתמזגי עמי שוב"). אינני מתכוון בכך למשהו עלום מרוחק ומופשט.

אל תחיי באשליית הנפרדות אפילו רגע אחד נוסף. זהו זמן המביא איתו הזדמנות בלתי חוזרת אשר כמוה אולי לא תשוב במשך גלגולי חיים רבים.

שירה רוחנית – בהאג'נס

מאמר מאת חגית

(המאמר נכתב בלשון נקבה אך מתייחס לשני המינים)

"השירה הרוחנית היא המזון להכרה כמו שהאוכל הוא מזונו של הגוף".

באבא

אחת מהדרכים הראשיות המובילות לאלוהים היא השירה הרוחנית. שירה רוחנית כמו מדיטציה, תפילה, שרות ללא אינטרס, היא צורה של עבודה רוחנית העוקרת את האגו ומפנה את המקום לעצמי, לאלוהי שבתוכנו. כשאנו שרות לאלוהים אנו מאפשרות ללב להיפתח ולשירה לצאת מתוך פנימיותינו ובכך חיות וחוות את האלוהות שבתוכנו.

"סאי באבא אומר: בכל מקום שבו החסידים שלי נפגשים כדי לשיר, אני נוכח בעצמי". "אני חייב להתגלם בדמות, בכל פעם ובכל מקום ששמי מוזכר באמונה או מושר בדבקות". השירה

הרוחנית מביאה איתה אנרגיה של אהבה מזוקקת, פתיחה של הלבבות, הרמוניה, שיתוף, אחדות וחברותה. הישיבה המשותפת, שירת ההלל לאלוהים, לתת לעצמנו להבין ולחוש בתוך לבנו את המשמעות של המלים שאנו שרות, מגביהה את התודעה ופותחת את הלב לחוויית היופי והאושר האלוהיים.

סאי באבא חוזר ומדגיש את חשיבותה העצומה, של ההתקבצות המשותפת לשיר לאלוהים, על האדם ועל הסביבה ומציין שעלינו להתחיל בכך בגיל צעיר

ככל האפשר וללמוד להפוך אותה לבת לווייה צמודה בחיינו. הוא מסביר: **"אנשים אומרים**

שכשהולכים לסאי באבא אין שום דבר מלבד שירה רוחנית. תבינו, אין דבר גדול יותר משירה רוחנית. איזה אושר עילאי יש בשירה הרוחנית. איזה הדגמה של האחדות כאשר כל הגרונות יחד שרים את שמו של אלוהים. התדר היוצא מכך גורם ללב לרטוט. אם את שרה לבד במקדשך הרטט שלך חוזר אליך כתגובה. אבל כששרים בקבוצה מה שחוזר אינו תגובה אלא גל של רטטים. הם עולים אל תוך האטמוספירה ומטהרים את האוויר המזוהם. האטמוספירה היום מזוהמת במחשבות וברגשות רעים. כאשר שרים את תהילתו של אלוהים. החיידקים הרעים באטמוספירה מושמדים והאוויר מטהר, כמו בטיפול אנטיביוטי, וחוזר לעצמו".

יחד עם זאת, קיימים כמה תנאים כדי שהשירה תהיה שירה רוחנית ולא שירה בציבור. יש להבין ששירה רוחנית היא עבודה רוחנית ואינה מיועדת לטפח את כשרונם המוסיקלי של המשתתפים או להוות מפגש חברתי. שירה רוחנית היא התקבצות ביחד של אנשים הרוצים ושואפים לגדול ולהתקרב לאלוהים דרך השירה.

אנשים המבינים את העצמה האדירה הגלומה בהתקבצות ובאיחוד של הכוונה והאנרגיות לעבודה רוחנית משותפת. "בלי משמעת, הבנה, שיתוף פעולה ואחדות שירה רוחנית היא בזבוז זמן". "כאשר אתם שרים בלי התרגשות והתעלות אינני מקבל שום הנאה, וכך גם העצמי ששוכן בכל אחד מכם". הכוונה, האמונה והמשמעת הפנימית של כל משתתף ומשתתפת בקבוצה הם שקובעים את התדר האנרגטי שנוצר ואת הערך של השירה הרוחנית. השירה הרוחנית היא דרך להגביה את

התודעה שלנו, לרומם אותה מעל ומעבר לעיסוקים וההיצמדויות של חיי היום יום.

היא מאפשרת לנו עבודה גדולה ומבורכת על האגו שלנו, על צרכיה של ההכרה ליצור דימוי מסוים, לקבל מחמאות, להתבלט, לערוך השוואות, להתבדל, להיות מיוחדים, או כל אספקט אחר של האגו המקבל ביטוי כאשר כמה הכרות נמצאות יחד באותו מקום.

בשירה הרוחנית אין חשיבות לכשרון המוסיקלי אלא למידת הדבקות וההתמסרות לאלוהים, משום כך היא מאפשרת לנו לצאת החוצה מהדימוי העצמי שלנו להתבונן בהכרה שלנו ולטהר מתוכה את התשוקות וההיצמדויות. **"על השירה להיות חוויה שחשים אותה בפנימיותינו. אל תשירו עם עיין אחת בודדת את ההשפעה על השומעים ועיין אחרת את ההשפעה על אלוהים. תנו ללבכם לפעום לאלוהים ואז**

המנגינה והקצב יהפכו להיות, אוטומטית, נכונים ונעימים".

השירה הרוחנית בקבוצה נותנת לנו הזדמנות ללכת אחרי הלב ולחוות את ההתעלות של האושר והאהבה שנגלים בתוכנו כשאנו שרות לאלוהים. בו זמנית היא מעניקה לנו כר פעולה נהדר להתמודד עם האספקטים של ההכרה שלנו הזקוקים לטהור. על כל אחד מהנוכחים להיות מודע למה שעולה בתוכו ולהתעלות מעל הרגשות של הנפרדות, ההשוואה, הקנאה, היוהרה וכיוצא בזה. באבא מסביר את העבודה על

האספקטים הללו של ההכרה שלנו באופן זה "אם ניקח לדוגמה עץ שעליו יושבות ציפורים רבות ועושות לכלוך ורעש. איך אפשר להיפטר מהן? נמחא ידיים בחוזקה. באותו אופן, על עץ החיים יש את ציפורי התשוקה. לכן הלב מתלכלך וכדי לנקותו שירו בהאג'נס". **"שירי ההלל לאלוהים מסירים את כל המחשבות הרעות, מרגיעים את העצבים, מטהרים את ההכרה וממלאים את הגוף והלב באהבה מתוקה".**

מעצם מהותה, השירה הרוחנית מייצרת רגשות שונים והפוכים בתכלית מאלו של ההכרה והאגו. אם כל אחד שר את האגו שלו נוצרת צרימה קשה וכואבת לאוזניים השומעות והלבבות נותרים סגורים. מן הצד השני, אם קיימים משמעת, אמונה, כנות, אחדות, הבנה ושיתוף פעולה. אם כל אחת ואחד מן הנוכחים מתחברים אל פנימיותם. אם הם חשים בלבם את מה ששפתיהם שרות ונותנים לאהבה לאלוהים למלא אותם, השירה עולה בהרמוניה ומביאה איתה ברכה, התעלות, טהור ואושר שופע ומושלם לשרים ולמקשיבים.

באבא חוזר ומדגיש את ההשפעה המטהרת שיש לשירה רוחנית בקבוצה הן על האדם עצמו והן על הסביבה הוא אומר: "העושר שמושג מהשירה הרוחנית הוא השפעתן של האנרגיות הגבוהות של הטבע על חיינו של האדם. זה לא רק מנקה את הגוף החיצוני אלא גם מטהר את הנטיות". "השירה ביחד מייצרת תדר המטהר את כל האווירה. אי אפשר להשיג את אותה התוצאה כאשר שרים לבד. שירה ביחד מקדמת אחדות המובילה לעבר טוהר ואלוהות".

"השירה הרוחנית מעוררת בתוכנו את התשוקה לחוות את האמת, להציץ ביופיו של אלוהים, לטעום את האושר העילאי שהוא העצמי. היא מעודדת את האנשים לצלול אל תוך עצמם ולהיות לאני האמיתי שלהם". כאשר שרים יחד בדבקות, בכנות, באהבה לאלוהים, מתוך תחושה של אחדות והתעלות, מתוך התמסרות מוחלטת לאהבה האלוהית שעולה בנו, אין מתיקות שתשווה למתיקות האלוהית שמתגלה אז בתוכנו ומסביבנו. " על השירה הרוחנית להפיץ רצון טוב, אהבה, התעלות, עליה לנקות את האוויר המזוהם, עליה להזמין את כולם לחלוק את השמחה והשלום. על השירה להיות מעוררת השראה ולהקרין דבקות ואהבה. האושר העילאי שאני מקבל מהשירה הרוחנית, אינני מקבל משום דבר אחר. זו הסיבה שאני מדגיש את הנקודות האלו. היו כנים, וחשו בלבכם את מה שאתם שרים בפיכם".

כל מי שאי פעם שרה לאלוהים מכירה את החוויה המזככת והמטהרת שיש לשירה הרוחנית. תחושת ההתעלות הגורמת לנו לרצות לחוות ולחיות את האלוהי שאנו שרות לו ועליו. תחושה של אהבה גדולה עולה מתוכנו ומחברת אותנו לאמת שאנו מאפשרת לנו לחוות אותה, להכיר אותה, לדעת ולגעת בה. ההתעוררות הזו בתוכנו מייצרת כמיהה גדולה של הלב ונותנת לנו עידוד ומוטיבציה להמשיך ולעשות את עבודתנו הרוחנית. השירה הרוחנית היא חוויה מזינה וממלאת המעניקה לנו משענת ותמיכה בדרכנו.

"שירה רוחנית היא אחת הדרכים שבה אפשר לאמן את ההכרה להתכוון לערכים נצחיים. ללמד את ההכרה לחשוף את גדולתו של אלוהים ולקחת אותה מהעיסוק בתענוגות קטנוניים וחולפים. זה מה שהשירה הרוחנית יכולה לעשות. השירה הרוחנית מייצרת את הרצון לחוות את האמת להציץ אל היופי שהוא אלוהים, לטעום את האושר העילאי שהוא העצמי. ברגע שחפצים בחיפוש הזה, הדרך היא קלה.

מהו "חינוך מטפח" - EDUCARE

חינוך מטפח - הנותן לשלום עולמי ושמחה

כמו כן החינוך המטפח עוזר להבנת המבנה הפנימי של האדם ביחס לעולם הפיזי החיצוני, וזאת כדי לשמור על איזון מושלם ביניהם.

EDUCARE מכיר בכך שהחיים הם תלות הדדית, ושאו חולקים את אותן אבני הבניין עם כל הסובב אותנו. זה מוביל להבנה שטיפוח היחיד בלבד, מתוך הנחה שאנו נבדלים ומופרדים, זו אשליה שיכולה להוביל לאסון. לדוגמה, כיום, רבים האנשים שהורסים את בריאותם ואת הסביבה הפיזית בדרך בה הם חיים. אכילה לא נכונה (לאחרונה נאמר שבקרוב ההורים יחיו יותר מאשר ילדיהם כתוצאה מהשמנת יתר אצל הצעירים), אלכוהול, סמים ורמות גבוהות של לחץ נפוצים מאוד בהשפעתם השלילית על הבריאות. אנו עדים לרדיפה אחר מסחר, רווחים עסקיים, ועושר אישי שגובים מחירים משמעותיים מאד מהסביבה, ותוצאתם השפעה שלילית על חיי בני האדם (כגון סיכון גבוה לסרטן כתוצאה מהתמעטות שכבת האוזון, זיהום, חומרים כימיים בשרשרת המזון וכד') המטרה של EDUCARE היא לתקן חוסר איזון זה. EDUCARE על כן מתייחס למערכת שלמה של חינוך, אשר מספקת ידע מעשי לחינוך לחיים, ולא רק לשם פרנסה.

EDUCARE חינוך-טיפוח, רואה את האחדות שבריבוי כיעד הסופי של החינוך, התוצאה היא: עולם שטוב יותר לחיות בו גם לאנשים של היום וגם לדורות הבאים. מתוך האתר של חינוך לערכים הומאניים, אנגליה

"לחינוך יש שני היבטים; הראשון מתייחס לחיצוני, המקובל, שאינו אלא רכישת ידע מספרים. בעולם המודרני האופן הזה מפותח מאוד.

ההיבט השני הקרוי "חינוך מטפח" - EDUCARE - מתייחס לערכים הומאניים. המילה EDUCARE פירושה להוציא החוצה את מה שבפנים. ערכים הומאניים חבויים בכל אדם. אי אפשר לרכוש אותם מבחוץ. יש להפיקם מבפנים. " EDUCARE פירושו להוציא החוצה ערכים הומאניים. "להוציא החוצה" פירושו לתרגם אותם למעשים." **באבא**

" EDUCARE", "חינוך מטפח", הוא מושג שאומץ בכדי להקיף את כל תוכניות ההוראה של ה- SSEHV, "חינוך לערכים הומאניים של סאתיה סאיי", כולל מיומנויות הורות. הוא מתייחס להכנסת הטיפוח- CARE חזרה לתוך כל מערכות החינוך. הוא בא מהמונח "EDUCARE", מילה לטינית שפירושה להוציא החוצה, להפיק, משום שאנו מוציאים החוצה את הערכים, אשר כבר מצויים באדם, ולא כופים אותם מבחוץ על הילדים. באופן מעשי, EDUCARE מתייחס לכל תוכניות החינוך שהוראתן מכוונת לעזרה לאנושות לבטא וליישם את האיכויות הטובות, המצויות באדם. צריך רק להזכיר לנו שאנו אלוהיים, מכיוון שהסיבה למחלתנו היא שזה הושלך החוצה מתוך המודעות שלנו.

חשיבותם של שלושת האפסים

ראיון שערך דר' ג'. ונקתאראמאן עבור רדיו סאי גלובל הרמוני עם אייזיק טיגרט בעליו של "הארז רוק קפה"

היה קשור ברוחניות, לא בדוגמות מעשה ידי אדם, אשר נכפות על ההמון! כנראה שהייתי אמור לחוות חוויה זו בהיותי צעיר מאוד, ואז לנטוש זאת. אבל לא היה לי שום דבר אחר להיאחז בו.

בהיותי בן 13, חוויתי הלם כאשר אחי בן ה-11 מת בזרועותיי. באותו זמן אבי ואמי התגרשו. אחי"כ אבי עבר להתגורר באנגליה ואני הלכתי בעקבותיו. בנסיבות אשר סוואמי היה כל כך נדיב להעביר אותי בהם, יכולתי להשיג את הכסף שהייתי זקוק לו כדי להתחיל את אחד העסקים שלי שם.

באנגליה, עבדתי כנער שליח בבית חרושת לביסקוויטי וחסכתי שש מאות פאונד בשנה וחצי. רציתי לקנות בכסף זה מכונית מתנה לאמי. לאחר משא ומתן ארוך קניתי מכונית מדגם "סילבר-דאון" משנת 1954, בשש מאות פאונד. העמסתי אותה על ספינה לניו יורק. כאשר

הורדתי את המכונית מהאוניה, ניגש אלי אדם ואמר, "האם זו מכונית סילבר דאון משנת 1954?" עניתי "כן אדוני", הוא אמר "אני אתן לך שלושים אלף דולר עבור המכונית", חשבתי על אמי וכל העבודה הקשה שנדרשה על מנת

בית החולים המודרני שבפוטפרטי, נתנם ממכירת רשת "הארז רוק קפה".

להשיג את המכונית ואז אמרתי, "היא שלך!" חזרתי לאנגליה וקניתי עוד חמש מכוניות! העליתי אותן על ספינה לניו-יורק, פרסמתי מודעה ב"ניו יורק טיימס" והן נמכרו עוד לפני שהן הגיעו לניו-יורק! לאחר חודש, שוב חזרתי וקניתי שמונה עשרה מכוניות. גליתי חלון הזדמנויות בשוק, אף אחד לא ידע שהיה פער גדול כל-כך במחיר המכונית בין אנגליה ובין ארה"ב. היבוא ארך רק תשעה חודשים לפני שחלון הזדמנויות הזה נסגר.

הייתי כל כך בר מזל!, בנסיעה האחרונה שלי קניתי שוב עשרים וחמש מכוניות! לפתע, במשך תשעה חודשים בלבד, הרווחתי חמש מאות אלף דולר! הייתי בן 18 באותו הזמן! חסדו של סוואמי!!

שאלה: מעולם לא נתת מתנה לאימך?

תשובה: הו כן, הבאתי לה קדילאק חדשה בכל שנה לאחר מכן- זה מה שהיא אהבה! אלו היו שנות הששים המופלאות - זמן מהפכני. תנועת שלום ואהבה ברחבי העולם. הצעירים פשוט המריאו עמה. יצרנו את המוסיקה שלנו, את השירה שלנו, את הבגדים שלנו, את המשוררים שלנו ואת הגיבורים שלנו.

סאי רם וברוכים הבאים לסטודיו שלנו. אני בטוח שיש לך דברים רבים לומר, אבל אולי הדרך הטובה ביותר היא להתחיל בדרך המקובלת ע"י כך שאבקשך לספר מעט על עצמך, וזה כמובן יוביל לדרך בה הגעת לסוואמי.

כן, גדלתי בדרום טנסי - ארה"ב. אבותי י היו כמרים סקוטים. הם הפכו ליזמים בנקאים ובוני מסילות ברזל באמריקה. החינוך שלי היה מאוד מאוד נוקשה. גרתי "בבית טיגרט", בית הספר הראשון שלי היה בית הספר היסודי ע"ש אייזיק ברטון טיגרט בג'קסון, כפר קטן בטנסי. המשפחה הייתה חשובה מאוד. המבוגרים העמידו פנים שהם מעריצים אותי! הילדים שנאו זאת, והם נהגו להציק ולהכות אותי, מידי יום ביומו, לאחר הלימודים. הילדות שלי הייתה בלתי רגילה.

סוואמי לימד אותי לחוות מה שהוא קורא שלושת האפסים - שלושת הדברים שמעסיקים אותנו הכי הרבה בהיותנו

בגוף האנושי, ואשר עוצרים את האדם מהתפתחות רוחנית. הראשון הינו התקשרות יתר למשפחה, משום שהתקשרות יתר למשפחה הינה אחד המכשולים אשר עוצרים את האדם מלנוע קדימה. השני הינו התקשרות יתר

לחומר. עבור אנשים רבים, הדברים החומריים הינם הזהות שלהם בחיים. הם מטפחים אותם ומשתמשים בהם כנוחיות מזויפת וכמטרה בחיים, אבל הם מונעים מהם התפתחות רוחנית. השלישי, שהיה הבעיה הגדולה ביותר עבורי, הינו ההתקשרות ליוקרה.

היה זה משהו שהייתי מודע לו מאוד מאז היותי ילד, בגלל היוקרה המשפחתית, העושר והכוח. כולנו מעסיקים את עצמנו עם מה שאחרים חושבים עלינו. כך שעלינו לחוות את אובדן היקשרות-היתר למשפחה, לדברים חומריים וליוקרה, אם אנו מבקשים התפתחות רוחנית, שהינה הסיבה לקיום שלנו.

שאלה: האם לא חשבת, שזה בעצם קצת בלתי רגיל, מפני שילדים לא חושבים על דברים כאלה? אלו הן בעיות ברמה רוחנית גבוהה!

תשובה: כן, וזה שוב הוביל אותי לסוואמי. יום אחד, ביושבי בכנסיה, מטיף התחיל לשאת את דברו על כך שכל ההינדים בעולם יישרפו בגיהנום לנצח; וכל המוסלמים הולכים להישרף בגיהנום לנצח; וכל היהודים יישרפו בגיהנום לנצח, משום שישוע אמר כך! משהו במוחי אמר: "הוא לא אמר זאת", איך הוא יכול לומר דבר כזה? מאותו רגע, משהו הסתובב אצלי! זו הייתה ההתחלה של המסע הרוחני שלי, מפני שמה שאני חוויתי

השתמשתי בכסף הזה כדי לפתוח את "הארד רוק קפה" ב-14 ליוני 1971. הייתי בן 22.

בלילה בו פתחנו הביטלס ישבו בצד אחד של החדר והרולינג סטונס בצד השני. אריק קלפטון והלד זפלין ישבו בפינה אחרת, כל גיבורי המהפכה היו שם יום אחרי יום, לילה לאחר לילה, שנה לאחר שנה. ההארד רוק הפך לסמל של מהפכת המוסיקה.

שנים חלפו, הייתה לי תחושה קבועה שמישהו קורא לי. קול בראשי אמר שוב ושוב: "אני מחכה לך!" "אני מחכה לך!" לא ידעתי מה פרוש הדבר. נמשכתי למזרח, נסעתי להודו, לקחתי חופשה של ששה חודשים מההארד רוק קפה כדי לחפש את המאסטר שקורא לי.

שאלה: באיזה שנה זה היה?

תשובה: זה היה ב-1974. לאחר תשעה חודשים של חיפושים אחר מאסטר, ויתרתי. באותו זמן הייתי עם משפחה בדלהי אשר סיפרה לי אודות גורו בלתי ידוע שחי מחוץ לבנגלור. לאחר מכן בהיותי במלון אוכל ארוחת בוקר באורנגבאד שוב נשמע הקול, "אני מחכה לך", הרמתי את עיניי וראיתי תמונה של סאי באבא. טסתי לבנגלור, ושמתי פעמי אל הקולג' שלו בוויטפילד, שמעתי ששם הוא מתגורר. נהגתי ללבוש בגדים שחורים כל הזמן, משקפיים גדולים ושיער ארוך! עשיתי את דרכי לוויטפילד שם התאספה קבוצת אנשים ביום ראשון. היו שם בודאי כ-200 איש. באותם ימים זה היה קהל גדול. עמדתי מאחור נשען על הקיר עם משקפי השמש וסרט השיער שלי. היו שם עצים ושבילים צרים, באותו זמן סוואמי הופיע וחצה את הקהל ועשה את דרכו הישר אלי. הוא אמר: "סוף סוף היגעת! אני מחכה לך! אנחנו חברים ותיקים! יש לנו עבודה רבה לעשות! אתה חכה כאן!" הוא מימש וויבוטי בשבילי והלך. לאחר מכן הוא לא דיבר אלי במשך חמש עשרה שנים! הגעתי מאנגליה שלוש או ארבע פעמים בשנה, בכל פעם שיכולתי לקחת חופשה מההארד רוק קפה, הייתי נשאר במשך שבועיים, לפעמים חודש, אבל הוא אפילו לא הביט לעברי. אני כל-כך מכיר תודה, מפני שאני יודע מדוע הוא עשה זאת.

שאלה: אני רוצה לחזור לזמן בו הוא אמר לך, "אני מחכה לך" מה זה הוכיח לך?

תשובה: ידעתי מיד שהוא הגורו שלי!

שאלה: ידעת?

תשובה: כמובן, ידעתי זאת! אתה יודע, הקול בראשי חזר ואמר: "אני מחכה לך", "אני מחכה לך" וכאשר ראיתי אותו, הוא אמר: "הריני מחכה לך! הגעת סוף-סוף!" ידעתי בתוכי שהוא הינו זה! מצאתי אותו סוף-סוף!

שאלה: והוא גרם לך לחכות חמש עשרה שנים!

תשובה: כן, זה נכון, חמש עשרה שנים! ובמבט לאחור, בהתבוננותי בחווית סאי באבא, להיות עם המאסטר, או איך שאתה קורא לזה, זה היה מושלם לחלוטין, מפני שלאחר הביקורים הראשונים, הצורך בראיון נגוז. הוא אפילו לא התבונן לכיוון שלי במשך חמש עשרה שנים! באותם ימים בפוּטאפארטי, כאשר היה מאוד חם, היו כעשרים איש בצד הגברים ועשרים בצד הנשים. הם כולם קיבלו שלושה או ארבעה ראיונות כל אחד מהם, חוץ ממני! כך שבמקום להיות עסוק בצורה אישית שלו ולבקש את תשומת ליבו, כל שיכולתי לעשות היה לקרוא

את ספריו! כך, במשך חמש עשרה שנים, קראתי כל אשר כתב. זה חיבר אותי לסאי באבא חסר הצורה האנושית.

שאלה: האם היית כאן או חזרה בלונדון?

תשובה: ערכתי נסיעות בכל העולם, וכך נהגתי לקחת עימי ספרים רבים ככל שהצלחתי להשיג, של קסטורי, גוקאק והיסלופ. נהגתי לקבל את הירחון "סנאטאנה סאראטי" בכל חודש. זה היה, "דואר הבאבא שלי". היה זה מסע מופלא. במשך חמש עשרה שנים התעמקתי ולמדתי את "זה שאין לו צורה" ולמדתי להכיר את הדינמיקה של העולם שעמדתי להיכנס לתוכו. בהארד רוק קפה תליתי את האמרות שלו לדוגמא, "אהבו את כולם ושרתו את כולם". "עזרו תמיד, לעולם אל תפגעו". הדפסתי אותן על מיליוני חולצות טריקו, ספלים, כפתורים, צעצועים וכו'.

שאלה: סוואמי דיבר אליך אך ורק פעם אחת. בכל זאת חזרת שוב ושוב, היית צייתן. אבל בודאי היו לך עליות וירידות. כיצד שימרת את האמון שלך בתוך כל זאת?

תשובה: החוויה של האוּטאר היא החוויה המושלמת ביותר. יש בה דינמיות אשר לעיתים נדמית מכאיבה. ביסודו של דבר, זוהי האהבה שלו אליך והרצון שלו, אשר מקרב אותך להבנה שגם אתה חסר צורה ואלוהי. לעולם לא אשכח את הראיון הראשון שהיה לי אתו בחדר הראיונות שלו לאחר חמש עשרה שנים.

שאלה: היה זה כאן או בוויטפילד?

תשובה: היה זה כאן בפרשאנטי נלייאם. הוא קרא לקבוצה מאיתנו. אני כמובן הייתי במצב של הלם, התקרבתי אל הגוף הפיזי שלו בפעם הראשונה. הוא הושיב אותי לרגליו, הסתכל ישירות אל תוך עיניי ובשקט חקר, "היכן הוא אלוהים?" הסתכלתי בו מבועת מפחד ואמרתי, "אלוהים נמצא בליבי" הוא קרא "לא!" זה הפחיד אותי פחד מוות, מפני שהייתה זו הפעם הראשונה לאחר חמש עשרה שנים ששמעתי את קולו ועניתי לשאלתו לא נכון. הוא הסתכל אלי באהבה והסביר: "זה כמו דג שוחה במים: המים נמצאים מעל לדג, סביב הדג, מתחת לדג ובתוך הדג". הוא אמר, "אלוהים נמצא מעליך, מסביבך, מתחתך ובתוכך. הינך כמו דג שוחה בתוך האל!" אז נוכחתי לדעת כי אלוהים נמצא בכל מקום: הוא נמצא באלקטרון, בכל אטום, בדיוק כפי שקיוויתי. עתה היה זה ברור, ולמרות זאת עד היום, קשה בכל רגע ורגע לזכור זאת.

היו לי ספקות במשך שנים שאולי "ההארד רוק" אינו הדבר הנכון, וחיפשתי איזשהו אישור ממנו בהקשר לכך שזה אמנם הדבר הנכון שאני עושה.

אז הוא התבונן בי ושאל שאלה שנייה: "כיצד ניתן להגיע לאלוהים?" הייתי כל כך מבוהל על כך שעניתי על השאלה הראשונה בצורה שגויה, שלא אמרתי דבר. אז הוא עבר מאחד לשני ושאל, "כיצד ניתן להגיע לאלוהים? כיצד מגיעים לאלוהים?" אף אחד לא ענה. אז, הוא הסתכל לעברי באותו חיוך נפלא ואמר, "כיצד להגיע לאלוהים? אהבו את כולם, שרתו את כולם". כל

הספקות שלי נעלמו וידעתי שאני עושה את הדבר הנכון. אז הוא הכניס אותי לחדר הראיונות הפרטי שלו ושאל, "יש לך שאלות?" אמרתי: "כן. מדוע היה עלי לחכות חמש עשרה שנים כדי לראות אותך?" הוא אמר: "אגו גדול!" אמרתי: "תפסתי! אני מבין!" או זה כל-כך פנטסטי! ואז הוא אמר: "האם יש לך שאלות נוספות?"

החזית של המכונית הייתה הרוסה, החלונות מרוסקים, הדלתות נעלמו, אפילו קשת ההתהפכות שמעל ראשי התכופה מתחת לכתפי. איך האוטו לא נשרף? לעולם לא אדע. יצאתי מתחת לערימת המתכת ואפילו שריטה אחת לא הייתה עלי, ללא פצע וללא פגע. הוא עטף אותי במעטפת של כוח מגן, והציל את חיי. אין לי כל ספק בקשר לכך וזה חרוט במוחי עד היום. לא הייתה שום דרך שמישהו יכול היה להינצל.

שאלה: מה קרה אז? האם פשוט הלכת משם?

תשובה: פשוט הלכתי משם! מיהרתי לשדה התעופה, עליתי על מטוס להודו, מיהרתי לפוטאפארטי להודות לו. הוא לא התייחס אלי בשום צורה ואופן. הוא אפילו לא הביט לעברי. לאחר חודשיים שבתי חזרה, זה היה בשנת 1975.

שאלה: האם באיזו שהיא הזדמנות הוא הזכיר משהוא בעניין זה או לגבי מקרים אחרים?

תשובה: כן- פעמיים! חמש עשרה שנה מאוחר יותר, כאשר בנינו את בית החולים, קבוצת רופאים שהתה בביתו בוויטפילד, באחת מהפגישות הרבות שנתברכתי להשתתף בהן. ישבתי לרגליו. כל תשומת הלב הייתה מרוכזת בו, הוא אמר, "טיגרט! אני היצלתי את חיך פעם, הלא כן? אמרתי, "כן סוואמי, אמנם כן". כולם מחאו כפיים כאשר הוא נשען קדימה ולחש באוזני, "וגם בהזדמנויות רבות אחרות". שנינו צחקנו כשהוא קורץ אלי ומחייך את חיוכו האלוהי.

אמרתי: "כן, יש לי שאלה רצינית אחת. מדוע נולדתי במשפחה בה היה חוסר אהבה, אלימות, מוות, חורבן וזוועה? מדוע נולדתי במשפחה כזו?" נשאתי על גבי את המטען הזה של אשמה וזוועה מאז היותי ילד, והייתי בטוח שאני מקולל. הוא פשוט התבונן בי כמאסטר האהוב שלי ואמר: " כדי לרכך את ליבך". הבנתי אז שמה שאני חשבתני שהינו קללה היה למעשה ברכה, ברכה מוחלטת! כל רגשות האשמה והזוועה של העבר נשרו ממני באותו חדר ראיונות, ומעולם לא הבטתי לאחור מאז.

שאלה: זה מעורר אותי לשאול אותך שאלה אחת. במשך אותן חמש עשרה שנה, מאותו זמן שהוא אמר: "אני מחכה לך" ועד הזמן שהוא קרא לך לראיון, היו לך בודאי כל מיני חוויות בהן חשת בנוכחות האהבה שלו ובהגנה שלו, האם זכור לך משהו מזה?

תשובה: היו הרבה, אך הרשה לי לספר על מקרה אחד: הייתי בלוס אנג'לס, במסיבה גדולה, ובאותם ימים השתמשתי בסמים. היה זה בשעה שלוש לפנות בוקר והייתי מסומם לחלוטין, התחלתי לנהוג לעבר החוף היכן שהיה לי בית במליבו. נהגתי במכונית פורשה טגרה, מכונית ספורט. הגג היה פתוח והייתי ללא חגורה. הגעתי לסוף קניון מליבו ונרדמתי בהיותי נוהג במהירות של כשבעים מייל לשעה. המכונית התרסקה לעבר גדר הבטיחות. התעוררתי בעוד המכונית מתעופפת באוויר. כאשר המכונית התחילה להסתחרר, חשתי בלחץ על הכתפיים שלי. הבטתי לימין וראיתי את באבא יושב לידי כשזרועו סביבי! המכונית התהפכה שתיים עשרה פעמים,

דלת

היום תיקנת דלת,
עצר חדש נחנק....
עצר החירות באיבי נפתח,
בריחוץ נפתחה דלתי קדימה,
אל שפצ שנכנס לו פנימה.

לא עוד מצע עם דלת חסומה,
באין אונים רווי בצלטה,
לא עוד צירי נוקשים נצוים בחריקה,
כצמוד שידרה חסר חוליה....

מכש אימה במרתפי הלב,
הפק חמלה חובקת - מרפאת כאב.
דמעה צלולה של פני זולאתי,
סימן שחור,
מאדמת חיי מוחקת.

מאת עדייה שפירא

תקציר סאי באבא בנגס הצעירים הבינלאומי 2007

חשבו תמיד על האמת

הכרחי להגן על הגוף. הגוף ניתן לכם ע"י אלוהים כדי שתדעו את עצמכם. אבל מאחר ואתם שוכחים את מטרתו האמיתית של גופכם, הכרתכם מרוכזת רק בגוף. הגוף אינו נצחי, הוא כמו בועת מים. אם תבינו זאת חייכם יהיו מקודשים. טיהור ההכרה הינו דבר הכרחי. שמרו על הכרתכם תמיד במצב טהור. כאשר מחשבות רעות נכנסות לראשכם, הזכירו לעצמכם, "זה לא טוב; הן לא שייכות לי." הגידו לעצמכם אני מחזיק במחשבות טובות, רעיונות טובים, אהבה, אהבה, אהבה!"
אהבה היא אלוהים. חינו באהבה.
כאשר תבססו עקרון זה, כל דבר יהפוך לטוב עבורכם.

יצבו את הכרתכם למשך אחד עשרה שניות

עליכם להתרכז בתחושה הקדושה של לבכם. עליכם להתרכז באמת שלכם. **יצבו את הכרתכם למשך אחד עשרה שניות.** תרגול באורך זה יוביל אתכם בבטחה למימוש העצמיות! אם ההכרה שלכם מתנדנדת הרבה בזמן מדיטציה, אל תקראו לזה מדיטציה. מספיק שתייצבו את ההכרה למשך אחד עשרה שניות. אין צורך לגרום לעצמכם מאמץ יתר בתרגול הרוחני. אתם מאמצים יותר מדי את גופכם וגם מבזבזים את זמנכם. **בזבוז זמן הוא בזבוז חיים.** הנכם מבזבזים גם כסף. לא טוב לבזבז כסף.
זמן הוא אלוהים, אלוהים הוא זמן. לפיכך, בכל פעם שיש לכם זמן התרכזו בסוואמי. אז בטוח שתקבלו דארשן (קרבה לאלוהים) וגם הזדמנות לשוחח איתו.
כל אותם הבאים לכאן קוראים לעצמם "דיווטי" (חסיד). הם לא מודעים למאפיינים של "דיווטי". תחילה עליהם להבין את המשמעות האמיתית של המילה. לשם כך, בראש ובראשונה יש לפתח אמונה.

בעולם זה כל יצור חי נוצר מהאמת. לא תתכן שום פעילות ללא אמת. אמת נמצאת בכל מקום. כאשר אתם חושבים עליה ומתרכזים בה היא יכולה להופיע גם בתוכם. לאמת אין שם וצורה. אתם מחשיבים את האדם רק כבן אנוש ומכאן נובעות הרבה טעויות. אתם לא בני אנוש, אתם אלוהים. חשבו שאתם אלוהים ואלוהים תהיו.
עלינו לאהוב כל אחד מאחר ואלוהים נוכח בכל. **אהבו את כולם, שרתו את כולם.** אין שום מקום מחוץ להישג ידו של אלוהים. תחילה החשיבו עצמכם כאלוהים ואח"כ הכירו בכך שאותו אלוהים נמצא בכולם. אל תשכחו את אלוהים, כמו כן אל תשכחו את עצמכם. אם אתם שוכחים את עצמכם זה אומר ששכחתם את אלוהים. בכל רגע ורגע עליכם לשאול את עצמכם, "האם אני שוכח את אלוהים?" תמיד הזכירו לעצמכם "אני הנני אני". רק אני בעצמי נוכח בכל אחד מכם. איני שונה מכם, אתם לא שונים ממני. אני זה אתם, אתם זה אני.

טיהור ההכרה

הסיבה היחידה לכל עצבותכם או שמחתכם היא ההכרה שלכם. אם רק נשמור על ההכרה שלנו במצב טוב שום דבר רע לא יקרה לנו. החשיבו את ההכרה לאלוהית ואז תהיו שמחים תמיד.
מצב ההכרה שלנו משתנה כתוצאה מהאוכל, ההרגלים וכן החברה שבה אנו נמצאים. **אמור לי מי חברך ואומר לך- מי אתה.** לכן הימצאו רק בחברה טובה.
כל אחד יוכל להשתחרר (להיגאל), השאלה מתי?
כאשר אמונתכם תהיה יציבה ומרוכזת באמת, שאתם הנשמה, תשיגו שחרור. חשבו **"סוואמי בתוכי, אני בתוך סוואמי, אני אלוהים, אני אלוהים"**. כאשר תשכנעו את עצמכם בעקביות תגיעו לשחרור.

האדם נולד במצב של חסד מלא. לאחר מכן, כשהוא מפתח הצמדות לתשוקות החומריות, הוא סובל ומתחיל לבכות. לפיכך, הפחיתו את ההיצמדות לעולם. התשוקות הארציות גורמות לדאגות ואלו מחלישות את הגוף.

האהבה היא התרופה החזקה ביותר

אמונה אמיתית היא אהבה שאינה משתנה ונטולת חשש מפני אלוהים. פתחו אהבה כזו לאלוהים. אין דבר גדול יותר מזה. האהבה היא נצחית, אינה משתנה ואינסופית. הנצחו אהבתכם ואז לבטח תגשימו את האלוהות. תאוות וכעס הינם האויבים הגדולים ביותר. עליכם להיות מלאי אהבה, תמיד עם חיוך על פניכם. אלוהים תמיד מחייך. אין לו שמץ של דאגה או צער אפילו לא לרגע. אני תמיד מחייך. למרות הסדקים הקיימים במפרק הירך אין לי שום סבל. אני תמיד בריא. מעולם לא חשתי כאב. **אין צורך שתדאגו למצבי הבריאותי.** כשאתם מביטים בי, יכול להראות לכם שסוואמי סובל מכאב. אין כאב! **האהבה שלכם היא התרופה היחידה לכאב.**

תקציר מתוך דבריו של סאי באבא בכנס הצעירים הבינלאומי השלישי שנערך ב-28 ביולי 2007

במקום שבו מצויה אמונה, קיימת אהבה;
במקום בו קיימת אהבה, נמצאת אמת;
היכן שיש אמת, יש אלוהים.

אמת היא אלוהים. אין צורך לעשות מאמץ מיוחד כדי לדעת את האמת. **מספיק להתמקד באמת למשך אחד עשרה שניות כדי לזכות ב"דארשן" של האדון.**

פתחו הרגלי אכילה נכונים

בנוסף, עליכם לאכול את ארוחותיכם בזמנים קבועים. אל תוכלו בשר או דגים. מחלות כגון סרטן נגרמות כתוצאה מאכילת מזון שאינו צמחוני. לכן, וותרו לחלוטין על מזון שאינו צמחוני. כמו כן, אנשים שאינם מהודו אוהבים מאוד גבינות. ככל שאתם אוכלים יותר גבינה כך תהיו יותר חלשים. בנוסף, אל תשתו יותר מדי חלב, גם הוא מזיק. הכרחי להתפלל לאלוהים לפני האוכל. אם תקפידו לשמור על כללי משמעת אלו בנוגע למזונכם לבטח יהיה לכם במהרה "דארשן" של האדון. אין צורך במשמעת רוחנית ארוכת שנים. אנשים אומרים, "אני רוצה את חסד אלוהים". מהיכן מגיע חסד זה? חסד מגיע מבפנים. למעשה, אתם הנכם התגלמות של חסד.

אחדים מכם חשים שזנחתי אותם, כאשר אכזבה או צרה באות עליכם. אבל קשיים שכאלה מחזקים את אופייכם ומיצבים את אמונתכם. כאשר אתה תולה תמונה על הקיר, אתה מנענע את המסמר לוודא שהוא יציב מספיק כדי לשאת את משקל התמונה, כך גם, כדי למנוע מתמונתו של אלוהים (דמותו בתוך לבכם והכרתכם) מליפול ולהתרסק לרסיסים, המסמר (כלומר שם האלוהים) הנעוץ בקיר של הלב, צריך לעמוד במבחן ע"י הרעדתו, כדי לוודא שהוא יציב ואיתן.

